

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 60 - ΜΑΡΤΙΟΣ 1996 - Διευθ.: Ακροπόλεως 61 Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787
Γραφείο Επικοινωνίας (Κατόπιν προσυνεννόησης): Εμμανουήλ Μπενάκη & Βαλτετσίου 52 - Πλατεία Εξαρχείων 106.81 Αθήνα Τηλ. 36.47.297

Σκέψεις γύρω από το Εσθονικό Εκκλησιαστικό Ζήτημα

του Μ. Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Τσέτση

Σε ένα θέμα, για το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Ορθοδοξία καθαρά εκκλησιαστικό, προσπαθούν κάποιοι να πείσουν το Φανάρι να χρησιμοποιήσει κριτήρια πολιτικά. Έρχονται οι κύκλοι αυτοί, ότι έτσι ανοίγουν μια κερκόπορτα, από την οποία κανείς δεν ξέρει ποιος και τι μπορεί να εισχωρήσει.

Ευτυχώς, οι (θεματο)φύλακες της Ορθοδοξίας "έχουν γνώση" και δεν παρσύνονται ούτε από "κακούς συμβούλους", όπως ισχυρίζονται κάποιοι άσχετοι, ούτε από τα πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα κανενός.

Υπ' αυτό το πρίσμα, οι "αναλύσεις" και τα "περισπούδαστα" άρθρα αυτών, που δεν είναι σε θέση ούτε

καν επιδερμικά να πλησιάσουν το πρόβλημα στη σωστή του διάσταση, μόνο να παραπλανήσουν και να αποπροσανατολίσουν τον αναγνώστη μπορούν.

Η «Ε», για να ενημερώσει υπεύθυνα, σωστά και από πρώτο χέρι το αναγνωστικό της κοινό, προτίμησε να παραχωρήσει τη θέση τούτη του κυρίου άρθρου στον Μ. Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Τσέτση, μόνιμο αντιπρόσωπο του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην έδρα του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών στη Γενεύη, ο οποίος και λόγω ιδιότητος αλλά και γνώσεων, είναι από τους αρμοδιότερους για να μας ενημερώσει.

«Ε»

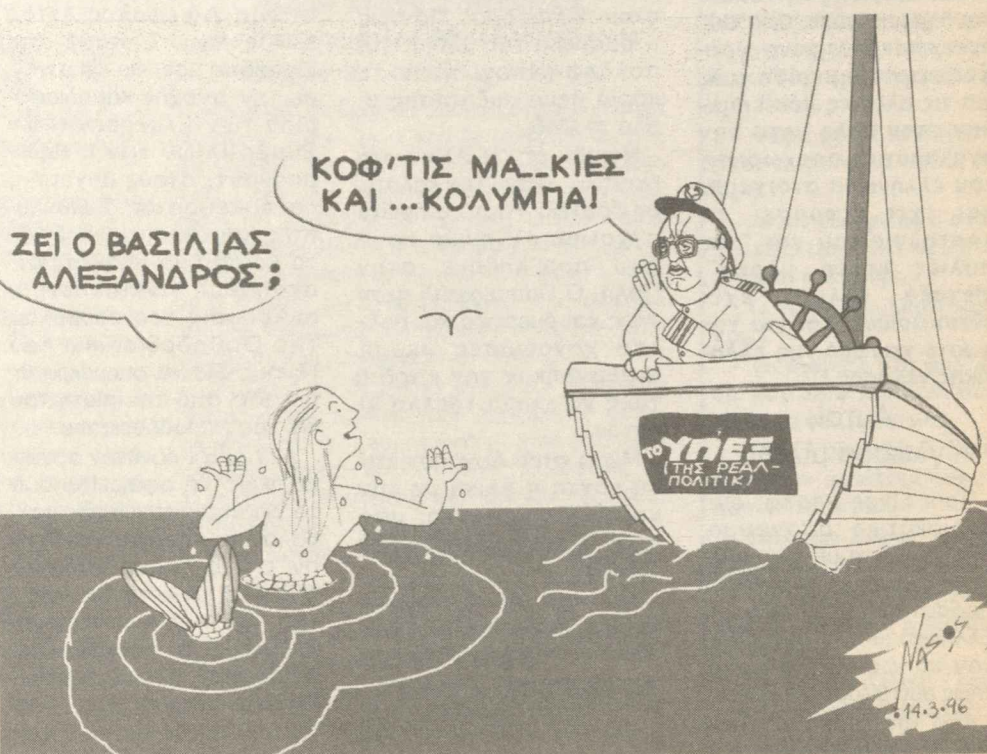
με την Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, διακόπτοντας το μνημόσυνο του Οικουμενικού Πατριάρχου κατά τις ιερές Ακολουθίες, έγιναν ποικίλα σχόλια, μερικά από τα οποία κατηγορούσαν την Κωνσταντινούπολη για αντικανονικές

πράξεις και αναμειγνύει σε "εδάφη" άλλων ορθόδοξων εκκλησιαστικών δικαιοδοσιών. Οι κατηγορίες αυτές κλιμακώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης Τύπου, την οποία οργάνωσε στη Μόσχα, τη Δευτέρα, 4 Μαρτίου 1996, ο Μητροπολίτης Σμολένσκ Κύριλλος, αρμόδιος επί των Εξωτερικών Υποθέσεων της Εκκλησίας της Ρωσίας.

Δοθέντος ότι οι κατηγορίες και επικρίσεις που εκτοξεύθηκαν, δίνουν μια μονομερή εικόνα της όλης υποθέσεως και παρουσιάζουν το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως μη ώφελε, ως διασπαστικό παράγοντα στο σώμα της Ορθοδοξίας, θα ήταν ίσως σκόπιμο όπως διατυπωθούν οι εξής παρατηρήσεις:

1) Ουδείς αμφισβητεί τον ρόλο ρώσων ορθόδοξων ιεραποστόλων στη διάδοση της ορθόδοξης πίστεως στον χώρο τούτο της Βαλτικής, που στις μέρες μας είναι γνωστός ως Εσθονία. Το ερώτημα είναι εάν και κατά πόσο η ιεραποστολική δραστηριότητα σ' ένα δεδομένο τόπο είναι επαρκές επιχείρημα για να εγείρονται σήμερα δικαιόδοιας διεκδικήσεις επί του τόπου αυτού. Με το ίδιο επιχείρημα η Κωνσταντινούπολη μπορεί κάλλιστα να διεκδικήσει όλες τις ανεξάρτητες ορθόδοξες Εκκλησίες της Βαλκανικής χερσονήσου και της Κεντρικής Ευρώπης, όπως και εκείνες της Ουκρανίας και αυτής ακόμη της Ρωσίας, απλούστατα διότι ιεραπόστολοι εκ Κωνσταντινουπόλεως έφεραν το Ευαγγέλιο στις χώρες αυτές και διότι μέχρι του τέλους του 16ου αιώνα Κίεβο και Μόσχα ήταν

Συνέχεια στη σελ. 3

Η παραπάνω γελοιογραφία και τα υπόλοιπα σχίτσα που δημοσιεύονται στην «Ε» είναι του συμπολίτη μας Πολιτικού Μηχανικού και Ζωγραφειώτη Θανάση Ευθυμιάδη.

Μια άγνωστη συνέντευξη του Οδυσσέα Ελύτη

Αυτή η ανέκδοτη συνέντευξη του Οδ. Ελύτη, δόθηκε στις 22.10.1979 στον Ηρακλή Μήλλα στο διαμέρισμά του της οδού Σκουφά. Ορισμένα χωρία, είχαν τότε δημοσιευθεί σε περίληψη στην τουρκική εφημερίδα Μιλλιέτ από τον δημοσιογράφο Μ. Γκιουρσέλ που ήταν επίσης παρών κατά τη διάρκεια της συνέντευξης. Δημοσιεύεται για πρώτη φορά ολόκληρη στην «ΕΠΤΑΛΟΦΟ», σαν αφιέρωμα στη μνήμη του ποιητή.

Το απομαγνητοφωνημένο κείμενο αποκαλύπτει μια πλευρά του Ελύτη, ως προς τις σκέψεις του για τη γειτονική χώρα. Σημαντική είναι και η ερμηνεία που δίνει στην ποίησή του και στην ελληνική παράδοση.

Για λόγους συντομίας, δεν παρατέθηκαν οι ερωτήσεις, αλλά για ευκολία του αναγνώστη μίλησαν ενδιαμέσοι τίτλοι.

Μέρος της συνέντευξης δόθηκε για προδημοσίευση και δημοσιεύθηκε στην ημερήσια συνάδελφο «Ελευθεροτυπία» στις 30 Μαρτίου 1996.

Οι σκέψεις του ποιητή για την ποίηση

Η ερώτηση έχει πολύ γενικό χαρακτήρα και αν θελήσει κανείς να απαντήσει θα γράψει βιβλίο. Δεν είναι εύκολο σε λίγες φράσεις να πει πως βλέπει την ποίηση... Με ρώτησαν κι άλλοτε εάν η ποίηση μπορεί ν' αλλάξει τον κόσμο. Και λέω ότι δεν μπορεί ν' αλλάξει τον κόσμο, έμμεσα όμως μπορεί. Δηλαδή, η αλλαγή του κόσμου είναι πράξις. Τον ποιητή η πράξις είναι ο λόγος. Με την ποίηση επηρεάζει τις συνειδήσεις των ανθρώπων και επομένως, άμα μπορεί ν' αλλάξει τις συνειδήσεις...

Κατά τη γνώμη μου (ο ποιητής) πρέπει να ρίξει φως. Διότι εάν υποφέρει η ανθρωπότητα σήμερα, είναι διότι υπάρχει ένα μέγας σκοτεινό στις ψυχές των ανθρώπων. Μου λέν, γιατί γράφεις φωτεινή ποίηση. Γιατί η ποίησή μου έχει φως σε μια εποχή σκοτεινή. Μα γι αυτό ακριβώς! Θέλω κάθε ποίημα να είναι μια σταγόνα φωτός και να πέσει μεσ' τη σκοτεινή συνείδηση.

Η εποχή μας, δεν νομίζω ότι υπάρχει καμιά αντίρρηση, ότι είναι σκοτεινή. Η μισή υδρόγειος ζει με τρομοκρατία, με αμαρτία, με εμφύλιους πολέμους, με ανατροπές, με διαταραχές. Αυτό τί είναι; Είναι μια ελλειψής φωτεινής συνειδήσεως για να δώσει την ουσία της ζωής.

Τώρα, το φως που λέω εγώ είναι συμβολικό. Δηλαδή μεταφορικό. Είναι η σύλληψη των πραγμάτων σε μια καθαρότητα. Διότι ο κόσμος τα έχει μετεωρεμένα μεσ' το κεφάλι του. Η ποίηση πρέπει να συλλαμβάνει ιδανικά. Προβάλλει ένα ιδανικό καθαρό και αυτό

όσο μπορεί επηρεάζει. Προσπαθώ μέσα από τα στοιχεία του κόσμου να δω ποιά είναι αυτά που αξίζουν. Και γι αυτό λέω: «Αξίον εστί», κι αυτά τα προβάλλω ώστε να επηρεάσουν τον κόσμο να κλείνει προς τα εκεί. Συμβολικό είναι αυτό που λέω εγώ μεταφορικό. Όπως είπα σε μια συνέντευξη σ' ένα αμερικανικό περιοδικό. Εγώ μιλώ με αναλογίες. Δηλαδή όπως ένας ζωγράφος. Εάν θέλει μπορεί να κάνει μια εικόνα καθαρή κι ένας άλλος μπορεί να την κάνει μετεωρεμένη.

Καθώς υπάρχει και το ερώτημα: ποιά είναι η πολιτική μπορεί να μπει στην ποίηση, καθώς και τα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα. Και απάντησα, όλα μπορούν να μπει στην ποίηση αλλά υπό έναν όρο: να γίνεται ποίηση. Γιατί σήμερα οι περισσότεροι ποιητές παίζουν τα συνθήματα και λένε "δικαιοσύνη", "ελευθερία", αλλά αυτό δεν αρκεί, είναι άρθρο δεν είναι ποίηση.

Σκέψεις για το Νόμπελ

Είχα δηλώσει και πένουσι σε μια συνέντευξη μου, ότι για μένα η ποίηση είναι μια αποστολή. Δεν είναι μια δουλειά για να τη βραβεύσεις. Επομένως είμαι εναντίον των βραβείων. Είχα αρνηθεί πολλά βραβεία και ελληνικά και διεθνή και από την Ακαδημία. Τώρα κινδυνεύω να φανώ ασυνεπής που δέχθηκα το Νόμπελ, το ομολογώ. Αλλά μου υποδείχθηκε και το κατάλαβα κι εγώ, ότι πια το Νόμπελ δεν είναι υπόθεση προσωπική, αφορά όλη τη χώρα. Απ' αυτή τη στιγμή δεν μπορούσα να

Η συνέχεια στην 3η σελ.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Η "Ελληνοποίηση"

Το γράψαμε και παλαιότερα και όχι μόνο μια φορά. Αν υπάρχει κάτι παρήγορο που έρχεται από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου, είναι το ότι οι τούρκοι πολιτικοί, "Ελληνοποιούν" τη συμπεριφορά τους. Αρχίζει δηλαδή και εκεί, η χρησιμοποίηση των "εθνικών τους θεμάτων" με στόχο τις εσωτερικές συγκρούσεις.

Τελευταίο και τρανταχτό παράδειγμα, η διαδρομή προς τη Χουρριέτ (εφημερίδα που πρόσκειται στον Μεσούτ Γιλμάζ και αντιπολιτεύεται την Τσιλλέρ), του εγγράφου το οποίο εστάλη από την Ρώμη και ενημέρωνε την τότε πρωθυπουργό για τις υπάρχουσες συμβάσεις, οι οποίες δικαιώνουν την Ελλάδα. Η κυρία Τσιλλέρ, είχε τότε αποκρύψει από το λαό της το γεγονός. Τώρα, οι πολιτικοί της αντίπαλοι, δεν διστάζουν να το χρησιμοποιήσουν εναντίον της.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, ο Μεσούτ Γιλμάζ, ο οποίος θα ασκήσει την πρωθυπουργία για δέκα μόνο μήνες, δεν έχει και πολύ καιρό για να ισχυροποιηθεί και να εξασφαλίσει υπεροχή απέναντι της αντιπάλου του.

Το γεγονός όμως αυτό, δεν είναι το μοναδικό. Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, που διέρρευσαν τόσο από την Αγκυρα, όσο και από τις Βρυξέλλες και τη Ρώμη, η Τουρκία ανέθεσε σε διεθνή οίκο νομικών να εξετάσει το πρόβλημα των Ιμια. Η έκθεση που της εστάλη τελικά, δεν είναι καθόλου καθησυχαστική για την Αγκυρα. Σ' αυτήν υπογραμμίζεται ότι "εάν η Τουρκία αποσταθεί στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με αυτές τις συνθήκες, δεν θγαίνει κερδισμένη". Ετσι η σύμβαση με τον νομικό οίκο τερματίστηκε άδοξα, μια και ενημέρωσαν την Αγκυρα πως δεν είναι διατεθειμένοι να αναλάβουν τη συγκεκριμένη υπόθεση, οποιαδήποτε κι αν είναι η αμοιβή τους.

Αλλά και στον Υπ.Εξ. της Τσιλλέρ κ. Ντενίζ Μπαϊκάλ, κατά τη διάρκεια του τελευταίου του ταξιδιού στη Ρώμη στις 19 Φεβρουαρίου 1996, οι Ιταλοί δήλωναν καθαρά ότι οι συμφωνίες του 1932 τις οποίες και οι ίδιοι υπέγραψαν, στο θέμα των Ιμια είναι σαφείς.

Όλα αυτά λοιπόν, που η κα Τσιλλέρ απέκρυψε, χρησιμοποιούνται τώρα εναντίον της για να την φθείρουν.

Εάν αυτό δεν είναι "Ελληνοποίηση της πολιτικής τους" τί είναι;

M.B.

Στήλη επικοινωνίας και έκφρασης για σας τους φίλους και αναγνώστες μας. Περιμένουμε τα γράμματά σας, που θα εκφράζουν τα προβλήματά μας και τις θέσεις σας στα γενικότερα θέματα που μας αφορούν. Δημοσιεύουμε όσα, πλέον των συγκαταληπτικών, περιέχουν και κάποιο σχόλιο ή μήνυμα, πιστεύοντας ότι δε θα μας παρεξηγήσουν οι υπόλοιποι φίλοι. Προσοχή μόνο στον τρόπο έκφρασης. Πέραν του νόμου της Πολιτείας, μας δεσμεύουν και τα Κων/πολιτικά ήθη και έθιμά μας.

✓ Από το γνωστό στους αναγνώστες της «Ε» κ. Ορχάν Τουρκέρ πήραμε την παρακάτω ενδιαφέρουσα επιστολή την οποία και δημοσιεύουμε. Ο κ. Ο.Τ. έχει επανειλημμένα γράψει στην εφημερίδα μας για τις αλλαγές που επήλθαν στην Πόλη μετά την αναγκαστική αποχώρηση του ελληνικού στοιχείου και έχει εκφράσει την νοσταλγία του για "τις παλιές καλές μέρες". Μεταξύ άλλων έχει εντυπωσιαστεί και για τον σωστό χειρισμό της ελληνικής γλώσσας.

Αυτοί, τί γλώσσα μιλάνε;

Πριν λίγες μέρες, ένα Κυριακάτικο απόγευμα, πήγαμε με ένα φίλο-κό με ζευγάρι στο Μόδι. Περπατούσαμε μιλώντας Ελληνικά μεταξύ μας, μάλλον κάπως υψηλόφωνα, όπως συνήθιζαμε ανέκαθεν.

Από την παρέα νεανών που περπατούσε πίσω μας μία κοπέλα ρώτησε στους υπολοίπους της παρές:

- Τι γλώσσα μιλάνε αυτοί;
Η ερώτηση δεν ήταν τη κλασική αντίδραση στη γλώσσα που μιλούσαμε. Ήταν η ερώτηση που έκανε η κοπέλα για μία άγνωστη και πρωτακουστή σ' αυτήν γλώσσα.

Το όλο παρουσιαστικό της νεαρής παρές, που πρέπει να ήταν ηλικίας περίπου 20 χρόνων, έδειχνε ότι ανήκαν στην τάξη ευτόπων και μορφωμένων νέων του Μοδίου.

Το αίμα πάγωσε στις φλέβες μου μπροστά σ' αυτή την ασυνήθιστη αντίδραση και ανάκατες σκέψεις ήρθαν στο μυαλό μου.

Θυμήθηκα πως, εδώ στο Μόδι στο παιδικό μας χρόνο τα Ελληνικά ήταν η δεύτερη γλώσσα της καθημερινής μας ζωής. Εκτός από την πολυπληθή Ρωμεική κοινότητα οι περισσότεροι Τούρκοι, Αρμένιοι, Εβραίοι, Βούλγαροι και Λεβαντίνοι λίγο πολύ ήξεραν Ελληνικά. Στην αγορά του Μοδίου τα Ελληνικά ήταν η μόνη γλώσσα που μιλούσαν παράλληλα με τα Τουρκικά.

Στο σημείο που συναντήθηκαν με την παρέα βρισκόταν το θερινό σινεμά του Μοδίου. Θυμάμαι πως έκανε χρυσές δουλειές ο τουρκός ιδιοκτήτης του σινεμά αυτού, τα καλοκαίρια του 1962 - 63, με τα ελληνικά έργα που πρόβαλλε. Τα έργα άλλαζαν κάθε τρεις μέρες και παίζανε με τουρκικούς υπότιτλους.

Εκτός από τους Ρωμιούς του Μοδίου, Γέλ Δεγνιμέν και Καλαμπίοι, και οι Τούρκοι της γειτονιάς ερχόταν εδώ για να παρακολουθήσουν με πολύ ενδιαφέρον τα έργα αυτά. Η Μελίνα Μερκούρη ήταν υπέροχη στη "Στέλλα" και

Ο Δικέφαλος Αετός, το περίφημο αυτό σύμβολο που κοσμήει ανάγλυφο μαρμάρينو το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, "στενάζει" στα χέρια σάχων καλλιτεχνών που έχουν βαλθεί να διακοσμήσουν τις ελληνικές εκκλησίες με ένα δικέφαλο που ομοιάζει και θυμίζει το πουλί της Αλβανικής Σημαίας Αετόν του Βυζαντίου.

Όπως κατασκευάζεται και τοποθετείται τώρα ο Βυζαντινός Δικέφαλος Αετός εντός των Ι. Ναών της Πατρίδος μας, και όχι μόνον, με την ανοχή και αδιαφορία των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων των Ι. Ναών απέναντι στους σχετικούς κατασκευαστές (ξυλογλύπτες και άλλους) θα ηδυνάτο κανείς να υποθέσει ότι σκοπίμως γίνεται αυτή η αλλοίωση του συμβόλου της Ορθοδοξίας και του Γένους δια να απομακρυνθεί ο λαός από την πίστη του και τις παραδόσεις του.

Δεν είναι δυνατόν συστημatically να αφαιρεθεί από το εκκλησιαστικόν μας σύμβολο τον κυρίαρχον στοιχείον του ο Τιμιος Σταυρός, από όλα μάλιστα τα σημεία του, και ημείς να παρακολουθούμε το ανοσιούρημα αδιάφοροι, όταν η Αποστολική και Αγιοπατερική παράδοση, τα δόγματα και οι αποφάσεις των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων εντέλλονται εις έναν έκαστον εξ ημών "μη μέταίρε όρια αιώνια".

Γνωρίζουμε ότι εις την ορθόδοξον λατρεία και εντός των Ι. Ναών μας χρησιμοποιούνται σύμβολα και παραστάσεις, οι οποίες ουδόλως αποτελούν διακοσμητικά στοιχεία, αλλά αναγώγη από τα αισθητά εις τα υπέρ αισθητά.

Εν εκ των συμβόλων αυτών είναι και ο Δικέφαλος Αετός, τον οποίον εσχάτως ορισμένοι εξ αγνοίας (ιδως (!) ή και άλλων λόγων (αδιαφορία, αμέλεια, σκοπιμότης;) παραποιούν και αλλοιώνουν εντός των Ι. Ναών μας και εκτός αυτών.

Το σύμβολο τούτο εκφράζει την Ορθόδοξον Χριστιανικήν πίστιν μας, τις ελληνικές παραδόσεις μας και τον υπέρτονον βυζαντινόν πολιτισμόν. Τον πολιτισμόν εκείνον, ο οποίος βαδίζοντας διαπετυχημένως υπό της χριστιανικής αληθείας μετεσχημάτισεν τον αρχαίον κλασικόν πολιτισμόν εις το γνωστόν σχήμα του Ελληνοχριστιανικού ιδεώδους, το οποίον και διεμορφώσε έκτοτε οριστικώς τον σύγχρονον πολιτισμόν της ανθρωπότητας.

Το Βυζαντινόν και Βυζαντινός Πολιτισμός δεν είναι μόνον αρχιτεκτονική ή ψηφιδωγραφία, ποιήσεις και μελωδία εκκλησιαστική, νομική και φιλοσοφία επί θεολογικών και μη θεμάτων.

Η Ελληνική και Χριστιανική Βυζαντινή αυτοκρατορία συνενώθη εδραζομένη επί του ελληνικού πνεύματος και της πίστεως του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού. Η θεία δύναμις προύρρησε την Ελλάδα να καταστήσει το μέγα κέντρον του πολιτισμού και δια των αποδημών αυτής μεταλαμπαδεύει την Ελλάδα, εκπορεύει την βαρβαρότητα και την εξελληνίζει.

Η Ελληνική και Χριστιανική Βυζαντινή αυτοκρατορία συνενώθη εδραζομένη επί του ελληνικού πνεύματος και της πίστεως του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού. Η θεία δύναμις προύρρησε την Ελλάδα να καταστήσει το μέγα κέντρον του πολιτισμού και δια των αποδημών αυτής μεταλαμπαδεύει την Ελλάδα, εκπορεύει την βαρβαρότητα και την εξελληνίζει.

Η Ελληνική και Χριστιανική Βυζαντινή αυτοκρατορία συνενώθη εδραζομένη επί του ελληνικού πνεύματος και της πίστεως του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού. Η θεία δύναμις προύρρησε την Ελλάδα να καταστήσει το μέγα κέντρον του πολιτισμού και δια των αποδημών αυτής μεταλαμπαδεύει την Ελλάδα, εκπορεύει την βαρβαρότητα και την εξελληνίζει.

Δημιουργεί δια των αποδημών αυτής φωτεινάς εστίας δια των οποίων καταναύει την ανθρωπότητα. Το διάχυτον ελληνικόν πνεύμα εγένετο το πνευματικόν βάθρον της αντήληψης και κατανόησης της εξ αποκαλύψεως διδασκαλίας του αληθούς Θεού υπό του Υιού του Θεού και Σωτήρος Ημών Ιησού Χριστού. Τούτο δεν αποτελεί υπερβιβασμόν τινα λόγον, αλλ' εξεπορεύθη εκ των χελιδνών του Θεανθρώπου, ειπόντος προς Φίλιππον και Ναθαναήλ "νυν εδόξασθ ο Υιός του ανδρώπου", τότε ότε ούτοι επιστολίσαν εν Ιουδαία εις τον Κύριον τους αποδήμους Ελληνας εμπόρους και εγένοντο οι πρώτοι έλληνες μαθηταί αυτού.

Ημείς οι Έλληνες εν γαλήνῃ τας αναμνήσεις φέρομεν εις την σκέψιν και πίστιν εις τας παραδόσεις μας εν πίστει διατελούμεν προς ενδοξώτερον μέλλον. Το Βυζαντινόν σύμβολον θα πρέπει να παραμείνη άθικτον και ο Τιμιος Σταυρός εντός και εκτός των Ι. Ναών.

Ημείς οι Έλληνες θεωρούμεν επιτακτικόν καθήκον να επισημάνωμεν την "μετάλλαξιν" του Βυζαντινού Δικέφαλου Αετού και να παρακαλέσωμεν την Εκκλησίαν του Χριστού, ως θεματοφύλακος των ιερών συμβόλων της Ορθοδοξίας και του Γένους, όπως δι' αυστηράς

Διατελώ μετά τιμής,
Σταμάτιος Βατικιώτης
Πλοίαρχος Ε.Ν.

το
palet
εύχεται
ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ
Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

ΚΑΛΟ ΠΑΞΑ
Palisserie Riviera
Η γλυκιά ανάμνηση απ' την Πόλη
Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719
Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΚΕΜΠΑΠΣΙΔΙΚΟ
3 ΑΣΤΕΡΙΑ
Ανακαινισή της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας.
Ασυναγώγιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα.
Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολιτικούς μεζέδες. Την πίτα Καισαρίας με παστοურμά και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κουνεφέ.
Ευχές για μια Χαρούμενη Ανάσταση
Διευθ.: Παλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134

CERVAN KEBAP Restaurant
Οι εκπληκτικές γεύσεις της ανατολίτικης κουζίνας σε ένα πολιτισμένο περιβάλλον.
Δεξιωθείτε σε μας τους καλεσμένους σας και θα σας συγχαρούν για την επιλογή σας.
Η περιποίηση και οι τιμές μας θα σας καταπλήξουν
Ξενοφώντος 28, Γλυφάδα Τηλ. 96.34.920 - 96.00.622

Σκέψεις γύρω από το Εσθονικό Εκκλησιαστικό Ζήτημα του Μ. Πρωτοπρεσβ. Γεωργίου Τσέστη

Ζήτημα από την 1η σελίδα
Οι σκέψεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου και αναπόσπαστα μέρη αυτού.
1) Ελάχιστοι κατά κόρον ότι η Εσθονία ανήκει στο "έδαφος" της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας και ότι η Κωνσταντινούπολη, ως επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για την Εσθονία.
2) Η Εσθονία ανήκει στο "έδαφος" της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας και ότι η Κωνσταντινούπολη, ως επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για την Εσθονία.
3) Η Εσθονία ανήκει στο "έδαφος" της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας και ότι η Κωνσταντινούπολη, ως επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για την Εσθονία.

Ηταν δυνατό ο Οικουμενικός Πατριάρχης να αγνοήσει την έκκληση εσθονών ορθόδοξων οι οποίοι αντιμετώπιζαν δυσκολίες με τον εκείσε Επίσκοπο;
5) Τα σχόλια που έγιναν έδωσαν υπέρ το δέον έμφαση στο αίτημα της εσθονικής κυβερνήσεως όπως η Κωνσταντινούπολη δεχθεί υπό τη δικαιοδοσία της τους ορθόδοξους εσθονούς. Είναι όμως σύνθετες στον ορθόδοξο κόσμο όπως γίνονται εκκλησιαστικές ανακατατάξεις προκειμένου να ακολουθούν τις δημιουργούμενες νέες πολιτικές πραγματικότητες. Τούτο συνέβη με όλες περιπτώσεις τις ορθόδοξες Εκκλησίες της Βαλκανικής χερσονήσου κατά τον 19ο και τον 20ό αιώνα. Δεν πρέπει δε να λησμονηθεί ότι ακόμη και η Εκκλησία της Ρωσίας ανυψώθηκε το 1593 σε Πατριαρχείο, κατόπιν ρητού αιτήματος, αν όχι πιέσεων, του Τσάρου Θεοδώρου Ιβάνοβιτς και του γυναικαδέλφου του, του γιου του Βορίδους Γκοντούνοφ.

6) Είναι αναλγηές ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, "εισερχόμενο στο πολιτικό παιχνίδι της εσθονικής κυβερνήσεως", ενεργεί κατά της ρωσικής μειονότητας της Εσθονίας. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στο τελευταίο προς τον Πατριάρχη Μόσχας γράμμα του, όχι μόνο επαναλαμβάνει την ανάγκη και στοργή την οποία τρέφει για τον ρωσικό λαό, αλλά και στην Πράξη επανενηγοποίησης της εσθονικής αυτονομίας, σαφώς αναφέρει την ανάγκη υπάρξεως ρωσικής Επισκοπής υπό ρώσο Επίσκοπο, προκειμένου να εξημερηθούν οι ποικίλες ανάγκες της εν Εσθονία ρωσικής μειονότητας.

7) Στο εσθονικό θέμα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, τασσόμενο στο πλευρό του "ταπεινού και αφώνου", προσπάθησε, οπωσδήποτε με κάποιο πολιτικό κόστος, να κομίσει δικαιοσύνη σε μια ομάδα χριστιανών, οι οποίοι κινδύνευαν να καταστήσουν "μειονότητα" μέσα στην ίδια τη χώρα τους. Η ιστορία θα κρίνει αν ενήργησε ορθά ή λανθασμένα.

8) Η παρατήρηση που έγινε στα πλαίσια της εν λόγω συνεντεύξεως τύπου, ότι δηλαδή "η Κωνσταντινούπολη απαρτίζεται από στρατηγούς οι οποίοι στερούνται στρατού", είναι ατυχέστατη. Θυμίζει τη γνωστή εκείνη ερώτηση του Στάλιν: "Πόσες τοξικές έχεις έχει ο Πάπας", και αποδεικνύει έλλειψη ορθόδοξου πνευματικότητας και ορθόδοξου εκκλησιαστικού ήθους. Στην ορθόδοξη παράδοση μια Εκκλησία δεν κρινεται επί τη βάσει του αριθμού των πιστών της, αλλά επί τη βάσει του αριθμού των Μαρτύρων, Αγίων και Ομολογητών της. Μ' άλλα λόγια, κρινεται μόνο επί τη βάσει της ποιότητας της μαρτυρίας και διακονίας της.

Μια άγνωστη συνέντευξη του Οδυσσέα Ελύτη

Συνέντευξη από την 1η σελίδα

Το αρνήθη γιατί θα δυσχεστεύατο ενάμιση εκατομμύρια ανθρώπων. Και κάτι άλλο ακόμα: Το Νόμπελ, πρέπει να παραδεχθούμε, με το να έχει αυτό το κύρος που έχει, εξυμνείται πράγματι την προσθήκη της ποιήσεως, διότι ιδίως στην ποίηση, υπάρχει ο φραγμός των γλωσσών. Αν δεν έρθει ένα βραβείο σαν κι αυτό να επισύρει την διεθνή προσοχή, δεν μπορεί ποτέ να γίνει πιο γνωστή έξω. Τώρα βλέπετε ότι από όλες τις χώρες μου ζητάνε μεταφράσεις.

Για παλαιούς και νεότερους Έλληνες και ξένους ποιητές

Για μένα, μεγάλοι ποιητές και θεμέλια της νεοελληνικής ποίησης, είναι ο Σολωμός και ο Καίριος. Αυτοί οι δύο.

Μέσα στα πλαίσια της μοντέρνας ποίησης, αυτής δηλαδή που άρχισε μια εποχή από το '30 κι ύστερα, είναι ο Σεφέρης και ο Εμπειρίκος. Βεβαίως, αυτό δεν σημαίνει ότι μια σειρά ολόκληρη, όπως ο Καζαντζάκης, ο Παλαμάς, ο Σικελιανός και ο Καβάρδας... Εγώ ανέφερα αυτούς που επηρέασαν μένα.

Στον κόσμο πάλι, να πάρουμε επίσης παλιούς και νέους: Δεν θα αναφερθώ στους αρχαίους, που μένα με επηρέασαν πάρα πολύ. Όχι τόσο οι τραγικοί όπως το Σεφέρη, αλλά οι λυρικοί: Σαπφώ, Αρχύλοχος, Πίνδαρος. Αλλά μετά στην ευρωπαϊκή ποίηση, για μένα είναι, στη Γερμανία ο Χάινε, στην Αγγλία ο Ουίλιαμ Μπλέιτ και βέβαια στην νεότερη εποχή ο Έλιοτ. Απ' τους Γάλλους είναι πιο πολύ οι: Μπωντιζαί, Ρεμπώ και οι σουρεαλιστές με τους οποίους και γνωρίστηκα.

Για την τουρκική λογοτεχνία

Γνώριξα τον Ναζίμ Χικμέτ. Τώρα διάβω για τον Γασάρ Κεμάλ. Χικμέτ διάβασα πολύ νέος - είχε μεταφράσεις σε περιοδικά πρωτοποριακά εδώ - και μου άρεσε. Στο Παρίσι όταν ήμουν, ο Τσαγόν - μου φαίνεται ήταν αρχηγός των Ντανταϊστών - μου είχε δείξει ένα βιβλίο στα γαλλικά. Δεν είναι όμως ο Χικμέτ στο δικό μου είδος. Αλλά εγώ προσπαθώ να είμαι αντικειμενικός. Αυτό που ήθελα να κάνω, νομίζω ότι το έκανα. Το πρώτο μάλιστα από μερικούς τον ιδίου είδους Γάλλους ή Έλληνες. Δεν ξέρω βέβαια αν αντιπροσωπεύει τη σημερινή τουρκική ποίηση ή είναι παλιότερος.

Ενας φίλος μου Κωνσταντινούπολης, ο ποιητής Μπάρας, είχε μεταφράσει - νομίζω δεν τα δημοσίευσε, μου τα έδειξε μια φράση - ποιήματα διαφόρων Τούρκων, που φυσικά τα ονόματά τους δεν τα θυμάμαι τώρα. Μου είχαν φανεί καλά, όσο μπορεί κανείς να κρίνει από μετάφραση.

Για τους Τούρκους και την Τουρκία

Εγώ, έχω τις καλύτερες κληρονομικές μου - απ' τον πατέρα μου - εντυπώσεις για τους Τούρκους. Ο πατέρας μου ζούσε στην Κρήτη και οι στενότεροι φίλοι του ήταν Τούρκοι. Όταν έφυγα, άφησα τις προοπτικές τους να τις διαχειριστεί. Είχα πάντοτε πάρα πολύ καλές εντυπώσεις. Επίσης - δεν ξέρω αν έχω ακόμα αυτή τη φωτογραφία - όταν υπηρετούσα στο στρατό, ήμουν στην Κέρκυρα και ήρθε ένα εκπαιδευτικό με τον οποίο είχαμε φάσις. Με ούρρισε μένα να είμαι ξεναγός τους. Είμαι περήφανος (στη φωτογραφία από τούρκους δοκίμους).

Εγώ ανήκω σε μια γενιά που όταν ήμασταν 20 χρόνων, ήταν ακριβώς η εποχή που ο Βενιζέλος και ο Ατατούρκ είχαν πλῆθος

ηττας της μαρτυρίας και διακονίας της.

9) Εστω όμως και αν το Πατριαρχείο Μόσχας είχε δυσκολίες με την Κωνσταντινούπολη ως προς δικαιοδοσιακά θέματα στην Εσθονία, τούτο δεν ήταν επαρκής λόγος για να αναταθεί η κοινωνία και να σταλεί το αυτό τρωθεί η ορθόδοξη ενότητα. Η Κωνσταντινούπολη ουδόλως διασώθηκε να διακοπεί τις σχέσεις της με την Εκκλησία της Ρωσίας, όταν το 1811 η Μόσχα αιθαίρετα καθήρησε το αυτοκέφαλο της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

συμφωνία για μια μόνιμη φιλία ανάμεσα στις δύο χώρες. Μ' αυτά τα ιδανικά μεγάλωσα κι αυτά νομίζω εξοικονομήσει να 'χουμε, οι κάποιες ανεπτυγμένοι Έλληνες, όπως πιστεύω - θέλω να πιστεύω - και οι ανεπτυγμένοι Τούρκοι. Αυτή την αντίληψη θα έχουμε. Και είναι κρίμα, λυπάμαι πολύ δηλαδή, που οι φανατισμοί, οι σκοπιμότητες οι πολιτικές, πάνε να το χαλάσουν. Γιατί το Αιγαίο που με ρωτήσατε, πρέπει να ενώσει τους δύο λαούς και όχι να τους χωρίζει.

Κατά πόσον η συμβίωση με Τούρκους και Μουσουλμάνους επηρέασε τον Ελληνικό λαό;

Δεν είμαι σε θέση να απαντήσω πολύ γρήγορα πάνω σ' αυτό. Ίχνη νομίζω συμβίωσης των δύο λαών υπάρχουν και παραμένουν. Αλλά εγώ... δεν έχω πάρα πολύ επαφές με ποιητές, ώστε να μπορώ με εγκυρότητα να απαντήσω. Εκείνο που θέλω... στο ποιητικό πεδίο... είναι ότι έχω ακούσει πάλι από τους δικούς μου, που έζησαν με τους Τούρκους και πιστεύω ότι τα ποιήματά μου μπορεί να βρουν καλή απήχηση εάν μεταφραστούν σωστά.

Οι Τούρκοι δείχνουν μια πολύ ιδιαίτερη αγάπη στους κήπους, στα συντριβάνια - είναι αλήθεια αυτό; - και γενικά σ' αυτό που λέμε φυσικό παράδεισο: τα νερά, τα δέντρα, τα περβόλια. Πράγματι, έχω και σε μερικά μέρη που έχουν μείνει από τους Τούρκους ορεινές κρήνες, ωραίες βρύσες, ωραίες γυρνώνες, ωραία... Είναι κάτι που το αισθάνεσαι γενικά δηλαδή. Επηρεάζει (στο να υπάρχει κάτι κοινό μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας) και ο κοινός γεωγραφικός χώρος.

Επίδραση των Αρχαίων Πολιτισμών και της Ορθοδοξίας στην Ελλάδα

Η επίδραση του χριστιανισμού υπήρξε μεγάλη και εξακολουθεί να υπάρχει. Αλλά σήμερα, δεν είναι τόσο καθαρά θρησκευτική όσο ιστορικά. Βέβαια, θρησκευτικά, καθαρώς θρησκευτικά... νομίζω ότι... Αν και υπάρχει σήμερα ένα κίνημα μεσ' τη νεολαία ξανά, νεοχριστιανικό όπως το λένε... Αλλά εγώ ο ποιητής είμαι μάλλον φυσιοκρατής, έχω τη φύση μέσα μου, αν προσέξει κανείς θα δει ότι γίνεται μια απόλυτη σύνθεση, τον Αρχαίο και τον Βυζαντινό. Ακόμη και κολλάς που κάνω - δεν ξέρω εάν το ξέρετε, φτιάχνω εικόνες, κόβοντας άλλες εικόνες, θα κάνω και μια έκθεση - πάντα βάζω, σε ποιήματα, έναν αρχαίο ναύαρχο και μπροστά έναν άγιο Βυζαντινό. Γίνονται μια σύνθεση. (Δείχνοντας ένα έργο του με κολλάς). Κι εδώ υπάρχει αυτό. Πάχαινε το φυσικό στοιχείο, το σύγχρονο και το Βυζαντινό. Υπάρχει πάντα το φυσικό στοιχείο (οι θάλασσες, αρχαίοι θεοί) κι όλα αυτά και μαζί το Βυζαντινό. Αλλάστε και στο "Άγιον εστί" τα μέτρα έχω πάρει τα Βυζαντινά και μερικές εκφράσεις και το περιεχόμενο είναι αρχαϊκό.

Προσπαθώ και στην ποίηση τα φυσικά στοιχεία, - ένα οδοί, ένα κοχύλι - να τα φτάσω σ' αυτό που λέμε αγιότητα, στο χριστιανικό μέτρο. Αλλά εξαγιάζω τον αισθητικό παθό.

Είναι βέβαια λίγο περίεργο να μιλά για φύση από το κέντρο της πόλης που κατοικούς. Όμως, τα καλοκαίρια μου, από παιδί, απ' τον πατέρα μου, έβγαζα με τον πατέρα μου να ερωτάμε παρ' όλην την πόλη. Όταν ήρθα εδώ πριν 19 χρόνια, σ' αυτό το σπίτι, η Ακρόπολη ήταν ακριβώς φάσις, δεν την έβλεπες τα σπίτια. Αλλά δεν μ' ενδιαφέρει η θέα. Θέλω μάλιστα να μη φωτογραφώ για να μπορώ να ερωτάμαι και θέλω ναμαι στο κέντρο της πόλης γιατί είμαι μόνος και μ' εξυμνεί.

χαλκούς τούτους καιρούς. Εν τούτοις υπάρχουν παρηγορίες ενδείξεις ότι Κωνσταντινούπολη και Μόσχα έχουν την επιθυμία και τη βούληση να λύσουν το πρόβλημα το ταχύτερο δυνατό, επ' αγαθώς της πανορθόδοξης ενότητας. Ας ελπίσουμε ότι η δυσκολία θα υπερπηδηθεί και ότι σονοσύμ θα επικρατήσουν η αγάπη και η δικαιοσύνη. Δεν πρέπει όμως να λησμονείται ότι η δικαιοσύνη δεν βρίσκεται απαραίτητη παρά το πλευρόν του ισχυρού.

Στο Έλερο

- Πάει η 17 Νοέμβρη, ξωφλήσε!

- Χρόνια τώρα την κυνηγούσαν η Ιντερπόλ, το εφμπιά, η οίαιε και οι αστυνομίες του κόσμου

- και δεν είχαν καταφέρει τίποτα.

- Ήταν φαίνεται γραφτό να πέσει άδοξα και εξευτελιστικά.

- Την τελείωσε ο μεγάλος μας "ήρωας",

- ο μόνος που "αντιστάθηκε" στον Τούρκο μεσ' την Πόλη.

(- τώρα τι σόι αντίσταση είναι το γλύψιμο, αυτός το ξέρει)

- αυτός που μόλις ο ανακρίτης του είχε να υπογράψει, υπέγραψε.

- Ο Ανδρέας Λαμπρικής ντε...

- Το διάβαζε στη φυλάδα του που λέτε και δεν πίστευα στα ράδια μου.

- Η "17 Νοέμβρη", λέει, έχει στον κατάλογο αυτόν που θα σκοτώσει,

- (θεέ και Κύριε!) και τ' όνομα τού Λαμπρική!

- "Κατασεκαριμένο" που θα 'λεγε και η Μαλβίνα Κάραλη.

- Το γράφει ο ίδιος. (Τεύχος Μαρτίου '96, σελ.10)

- Δηλαδή "κολιός και κολιός και από το ίδιο βαρέλι", ή καλύτερα,

- "και η χειρού τον άντρα της, με τους πρμαματευτάδες".

- Δίπλα στον Μπακογιάννη και τους άλλους... και ο Λαμπρική!

- Πέστε μου, αν αγαπάτε το θεό σας,

- τέτοιον εξευτελισμό, είναι δυνατόν να τον αντέξει η "17 Νοέμβρη";

- Τώρα ραίδια. Μετά απ' αυτό το ρεζάλι,

- έχουν κάθε λόγο όχι απλώς να τον σκοτώσουν,

- μα και να τον θάψουν ζωντανό.

- Ύστερα από το "θάψιμο" που τους έκανε αυτός,

- η πράξη τους θα είναι... από πλημμελή!

.....

- Κακόν το γήρας, θα μου πείτε,

- και 'ου γαρ έρχεται μόνον'.

- Μα αυτός κι' από πάλι έτσι ήταν.

- Έκανε ο ίδιος αίτηση για να θεωρηθεί έκπνοτος από την τουρκική θύγα νειά,

- και διεδίδε πως του την αφαιρέσαν και τον απέλασαν,

- έδειχνε κάποια ταχυγραφονία,

- και ισχυριζόταν πως Τούρκοι πράκτορες έπασαν επάνω του να αυτοκινήτο για να τον σκοτώσουν!

(- Αλλά αυτός τους ξέφυγε! Το σόος ανίκανοι ήταν οι άνθρωποι)

- Καλά και σαν τον έπασαν γιατί δεν τον εξόντωσαν αλλά τον απέλασαν;

- Για να έρθει εδώ και να τους κατηγορεί;

- Τόσο άσχετοι ήταν;

- Εκτός πια... κι' αν τους ωφελέσει η εδώ παρουσία του!... Λέτε;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Πατριαρχεία

Στις 30 Ιανουαρίου κατά την εορτή των Τριών Ιεραρχών γιορτάστηκε στα Πατριαρχεία η καθιερωμένη μέρα των Γραμμάτων.

Η Α.Θ. Παναγιώτης, ο Πατριάρχης εχοροστάτησε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό κατά τον Εσπερινό της παραμονής, ως και κατά τη Θ. Λειτουργία της γιορτής με Συνοδική συγκοροσασία.

Τον Θ. Λόγο εκήρυξε ο πανιερ. Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος. Μετά τη πέρας της Θ. Λειτουργίας, ο Πατριάρχης επέλεξε το εοσιμόν τριάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των μακαριών και ασιδίων Ιδρυτών, Ευεργετών, Εφόρων, Σχολαρχών, Καθηγητών, Διδασκάλων, Επιμελητών και μαθητών της πατριαρχικής Μεγ. του Γένους Σχολής και των λοιπών εκπαιδευτηρίων της ομογενείας μας.

Κατά τη δεξίωση που επακολούθησε στην αίθουσα του Θρόνου, μίλησε ο Πρόεδρος της Μεγ. Σχολής Β. Καλογιαννίδης και ο Πατριάρχης, αναπτύξας το νήμα της ζωής κατά τους Τρεις Ιεράρχες.

Πριν τη δεξίωση, ο Πατριάρχης χειροθέτησε στο Οφίκιο του Αρχόντος Μεγάλου Δικαιοφύλακος της Αγ. του Χριστού Μεγ. Εκκλησίας τον Εντμ. κ. Αθανάσιο Σιούλα, Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Ο Οικ. Πατριάρχης δέχθηκε αντιπροσωπεία της Παγκοσμίου Ενώσεως Βαπτιστών, η οποία είχε στα Πατριαρχεία συνμιλήσει με την Πατριαρχική επί Διοκριστιανικών ζητημάτων Επιτροπή.

Στις 1 Φεβρουαρίου ο Οικ. Πατριάρχης ανεχώρησε με ιδιωτικό αεροσκάφος στο Βέλγιο προκειμένου να τιμηθεί, μαζί με το Καγκελάριο της Ομοσπονδίας Γερμανίας, Εδοχ. κ. Helmut Kohl, από το Ιστορικό Καθολικό Παν/μιο της Λουβαίν, με τον τίτλο του Επίτιμου Διδάκτορα.

Στις 6 Φεβρουαρίου 1996, ημέρα μνήμης του Ι. Φωτίου,

έγινε από τον Πατριαρχικό Επίτροπο Σεβ. Μητροπολίτη Ιμβρού και Τενέδου κ. Φώτιο, η εγκαθίδρυση του Πανιερ. Μητροπολίτου Αγαθονικίας κ. Αποστόλου ως Ηγουμένου της Ι. Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης.

Στις 10 Φεβρουαρίου επέστρεψε στην Πόλη από το Ταξίδι του στο Βέλγιο ο Οικ. Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, όπου τιμήθηκε από το Παν/μιο της Λουβαίν, το γνωστό ακαδημαϊκό ίδρυμα της Ευρώπης, που ξεκίνησε το έργο του από το 1425.

Ο Πρύτανης του Παν/μίου προσφωνήσας τον Οικ. Πατριάρχη υπογράμμισε τη φωτεινή προσωπικότητά Του και το έργο Του για την ειρήνη, τονίζοντας παράλληλα ότι αποτελεί την πνευματική και θρησκευτική γέφυρα μεταξύ Ανατολής και Δύσης.

Απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις δημοσιογράφων, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος υπογράμμισε ότι θέλει να ελπίζει ότι ανήκουν στο παρελθόν σύννεφα εντάσεως στις σχέσεις του Φαναρίου με την Αρχιεπισκοπή της Αμερικής η οποία, όπως είπε, αποτελεί μια "μεγάλη και ισχυρή επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου".

Στις 25 Φεβρουαρίου, κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής της Τυροφάγου στον Πατριαρχικό Ι. Ναό, ιερούργησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεοδοωρουπόλεως κ. Γερμανός, τελεσθή η εις Διάκονο χειροτονία του Ιερολ. κ. Στεφάνου Πνίνιδη.

Κατά τη δεξίωση που επακολούθησε, μετά την παρουσίαση από τον Σεβ. Μητροπολίτη Γερμανό του νεοχειροτονηθέντα στον Παναγιώτατο και τις ευχαριστίες του Ιερολ. Διακόνου κ. Στεφάνου, ο Σεπτές Προκαθήμενος του Οικουμενικού Θρόνου, ευχήθηκε δύναμη στο νέο κληρικό για να αναδείχθει αξιοσέβαστος της Μητρος Εκκλησίας.

Εκκλησίες - Κοινότητες
Την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου στον Ι. Ναό του Αγ. Στε-

φάνου, στον Άγιο Στέφανο, μετά τη Θ. Λειτουργία έγινε δεξίωση στην κοινοτική αίθουσα όπου έλαβε χώρα η τελετή των Γραμμάτων. Σ' αυτήν απαγγέθηκαν ποιήματα από τους μαθητές της Σχολής και προσφέρθηκαν ανθοδέσμες στο διδακτικό προσωπικό.

Την Κυριακή του Ασώτου 11 Φεβρουαρίου μετά τη Θ. Λειτουργία στον Ι. Ναό του Αγ. Γεωργίου Μακροχωρίου, επακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική αίθουσα, όπου κατά την τελετή των γραμμάτων απαγγέθηκαν ποιήματα από τους μαθητές της Κοινοτικής Σχολής και προσφέρθηκαν ανθοδέσμες στο διδακτικό προσωπικό.

Την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου τελεσθήκε στον Ι. Γηροκομεικό Ναό των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού των Νοσοκομείων Βαλουκλή, Αρχιερατική Θ. Λειτουργία με Αρτοκλασία υπέρ των Δωρητών και ενισχυόντων του Συνδέσμου Βοηθείας Απόρων και Γηροκομειμένων.

Μετά τη Θ. Λειτουργία επακολούθησε Αποκριάτικο Γεύμα με μουσική.

Η Εκκλησιαστική επιτροπή της Κοινότητας Κοντοσκαλίου επέλεξε την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου Πανηγυρική Θ. Λειτουργία με Αρτοκλασία στον Ι. Ναό της Αγίας Κυριακής, για να τιμηθεί την υπεριοικονομική διακονία του Ιερατικού Προϊσταμένου της Κοινότητας, Αιδεσιμολογιώτατου Μεγάλου Οικονόμου, Πατρός Μελετίου Σακοκλιδή.

Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας προσφώνησε τον τιμώμενο ο Σεβ. Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κύριλλος, Αρχιερατικός Προϊστάμενος της περιφέρειας, ο δε πατήρ Μελέτιος στον οποίο προσφέρθηκαν βαρύτιμα αναμνηστικά δώρα, αντεφώνησε κατάλληλα.

Στη συνέχεια έγινε δεξίωση στην Κοινοτική αίθουσα και ακολούθησε πλούσιο γεύμα σε εστιατόριο της περιφέρειας.

Η Εκκλησιαστική επιτροπή της Κοινότητας Αγ. Νικο-

λάου Τόπκακι, φόρο τιμής αποτίσας στην ιερή μνήμη των αιωνιζόντων Κληρικών, Μ. Ευεργετών, Δωρητών, Αφιερωτών, Επιτρόπων και πάντων των ενταύθα και απανταχού κεκοιμημένων τέκνων της Κοινότητας, επέλεξε την Κυριακή της Τυρινής 25 Φεβρουαρίου το κατ' έτος καθιερωμένο πάνδημο Αρχιερατικό Μνημόσυνο.

Σύλλογοι - Σωματεία
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Αθλητικού Συλλόγου Ταταούλων, διοργάνωσε το πατροπαράδοτο Αποκριάτικο Δείπνο στο κέντρο "Μάντρα Ταβέρνα" στο Παγκάλι, στις 26 Φεβρουαρίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Αποφίτων Ζαπείων, διοργάνωσε στις 24 Φεβρουαρίου στην εδρα του αποκριάτικο Πάρτι για τα παιδιά.

Κηδείες

Κατά την περίοδο από 30.1.1996 - 29.2.1996 θανάτων κηδεύτηκαν:

Ευμορφία Πετροπούλου στις 1.1 στον Ι. Ναό του Αγ. Δημητρίου Ταταούλων,

Κίμων Μαρτίνο στις 3.2 στον Ι. Ναό Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή,

Παύλος Φερεκίδης (Αρχών Χαρτοφύλαξ της Ι. Μητροπόλεως Χαλκηδόνος) στις 7.2 στον Ι. Ναό της Αγίας Ευφημίας Χαλκηδόνος,

Σεραφείμ Ντοκμετζόγλου στις 10.2. στον Ι. Ναό Αγ. Δημητρίου Ταταούλων,

Βασίλειος Μπουγιουκδημητρίδης (Ανταλή) στις 14.2. στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή, Βικτωρία Χασάπη στις 16.2 στον Ι. Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγάλου Ρεύματος,

Χρήστος Λαβέ στις 27.2. στην Ι. Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή,

Ελπίδα Ασλάνογλου στις 29.2. στον Ι. Ναό Αγ. Νικόλαου Αμαρουσίου,

Χαρίκλεια Παπαδοπούλου στις 29.2. στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Η Νέλλη και ο κ. Αρνό»

Η ατομότητα της καθημερινότητας. Με από μικρή καθημερινά πεζά περιστατικά αναπτύσσεται η υπόθεση. Μιας ταινίας που μιλά γι' ανθρώπους χωρίς ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, σαν αυτούς που συναντάμε σε κάθε μας βήμα, δίχως να υποτινύνται από ποια μυστικά μονοπλάτια πορεύονται. Και ύστερα συμβαίνει οι τροχιές αυτών των καθημερινών ανθρώπων να ερπύσσονται για κάποιο χρονικό διάστημα, και όταν πρόκειται για τρεχίς δύο διαφορετικών φύλων, όπου το συναισθήμα έρεται να συγκροτήσει με αβέστερα εμποδία, όση νηφαλιότητα κι αν επικρατεί σ' αυτού του είδους τις σχέσεις, κάτι τέτοιες συναντήσεις δεν μπορούν να παραμείνουν ανέσθες.

Η Νέλλη είναι γήιμο στα εικαστικά, στα πρόσωπα που διακρίνεται, με οικονομικά προβλήματα και ασαφή απασχόληση. Μοναχικός, διαζευγμένος από οικοστασία, σαφώς χρόνια μεγαλύτερος ο κ. Αρνό, προσφέρεται να της παρασταθεί οικονομικά, δίχως αντάλλαγμα -κι αυτό το εννοεί. Η σχέση τους προχωρεί σε επαγγελματική βάση της υπαγορεύει το χειρόγραφο των απομνημονευμάτων που πρόκειται να εκδώσει και στο οποίο εκείνη με κάποια πείρα στον χώρο της έκδοσης, κάνει άφρονες περιπτώσεις με τη συγκεκριμένη του, μέσα στο κλίμα μιας όλο και πιο βαθιάς εμπλοκής από μέρους του για το αλάνθαστο του κληρίου της. Κάτω από όλα αυτά κρύβεται η ακατανίκητη έλξη που νιώθει ο γηραιός ερωτευμένος, μια έλξη με προκαταρκτική και απασχολημένη, για τα οποία ο ίδιος δεν επιτρέπει τη παροικιακή αμφιβολία στον εαυτό του.

Ανάμεσα σε ευγνωμοσύνη από τη μια και σε μια βαθιά στοργή ανάμικτη με θαυμασμό από την άλλη χειμνώνται τα συναισθήματά της. Αυτό πάντως δεν την εμποδίζει να ακολουθήσει την φύση της και να δοθεί με πλήρη επιθυμία της πράξης της στον έρωτα με κάποιον συνομιλητή της. Έναν έρωτα όμως που δεν μπορεί να μείνει ανέπαφος από την σχέση της με τον γηραιό δικαστικό κι επιχειρηματία. Έναν έρωτα πάνω στον οποίο η ύπαρξη αυτού του "άλλου", του υπερήλικα, θα ρίχνει πάντα έναν ισόμο βαρύ, εμποδίζοντας την απρόσκοπτη άνθησή του.

Να είναι άραγε η θεία πρόνοια που έρχεται να λύσει αυτόν τον γόρδιο δεσμό; Ή μήπως η αποφασιστικότητα με μέρους εκείνου ν' αρπάξει την ευκαιρία της πρόσκαιρης επιστροφής της χήρας -από τον δεύτερο της άνδρα- στην γυναικεία του; Και να βάλει μπρος ξαφνικά ένα πολύ μικρό ταξίδι μαζί της, θέτοντας τέρμα στην οδοντοφυΐα αυτής της δίχως αύριο σχέσης που του διαβρώνει την ψυχή. Το τέλος έρχεται λοιπόν σαν καταπέλτης, δίχως ν' αφήσει περιθώρια για δισταγμούς και απασπάτες. Λίγα λεπτόνια και είναι τα ανεπίτιστα τόσο πολλά. Ετσι ξαναγεννιέται η ζωή μερύνοντα για να διεκδικήσει και πάλι τους ήρωές της, να τους συνθλίψει μέσα στην άγρια αναταραχή της και να τους αποδώσει στο ισοπεδωτικό γκρίζο φως της ρουτίνας -ολοιδιούς με κόκκους της άμμου που σέρνονται πέρα δωδεκάριμα στα κατρίνια των χιμνώντων μιας αδιάρρηκτης θάλασσας.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Εχουμε λοιπόν μπροστά μας μια γαλλική ταινία, ασυνήθιστη για τα δεδομένα αυτού του χώρου, θέλω να πω που δεν αναλώνεται σε συζητήσεις κι επιχειρηματολογίες, μια ταινία που αποτελεί υπόδειγμα πειθαρχημένης συναισθηματικότητας, νηφαλιότητας κι αυτογνωσίας αλλά χωρίς οικονομίας του λόγου. Ενόσ λόγω στίλβου, λίτου και κοφτερού μες από μια θαρραλέα αντιμετώπιση των καταστάσεων, όσο κι αν αυτές πονάνε, χωρίς γι αυτό να παύσει να είναι σφραγισμένη και απολαυστικότητα.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης

Εκπαιδευτικός - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηίδων 1 Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Αυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα

Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος

Αμ. Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού Ιατρ.: Α. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ.: 77.71.246 69.29.420 & 69.16.618 Μαieυτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης

Παιδίατρος - Καρδιολόγος παιδών

Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.

Συμβούλος Παιδίας. Κλινικής Νοσ. Παιδών "Α.Σοφία" τ. Επιμελήτης Νοσ. Great Ormond Str London, Παν. Harvard & Columbia U.S.A.

Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Πέτρος Γκινιτζίδης

(Γαϊτανίδης)

Ωτορινολαρυγγολόγος

τ. Επιμελήτης Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παιδών Α. Σοφίας

Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30

Διευθ. Ιατρ. Αιγυπιάδου 11, Ανώ Ηλιούπολις Τηλ. 97.06.378

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος

Πλαστικός Χειρουργός

Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Λυκαίου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Κοσμάς Α. Κοτζαμάνογλου

Επ. Καθηγητής

Χειρουργός Οφθαλμιάτρος

Δέχεται στο Ιατρείο του, καθημερινά τα απογεύματα πλην Σαββάτου, και με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Υψηλάντου 29, Κολωνάκι Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.

Δρ. Σοφοκλής Ζησιιάδης

Χειρουργός Οδοντίατρος

Πεννιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών

μετεπιστημιακές και εργασθείς εις Γερμανία

Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ. και τα πρωινά με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 Ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Δρ. Αριστοτέλης Κυριαζής

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Ποσειδώνος 19 - 20 & Αμφιθέας, Αλιμος Τηλ.: 98.82.033 Ιατρ. 98.30.889 οικ.

ΟΡΗΤΗΡΑΛΜΟ-CHECK

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ & ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος

Χειρουργός Οφθαλμιάτρος

Επιστημονικός Συνεργάτης Θεραπευτηρίου "ΥΓΕΙΑ"

Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας

Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Ενδοφθάλμιων Φακών

και Διαθλαστικής Χειρουργικής

ΧΕΙΡΙΚΗ ΟΦΘΑΛΜΟΥ-ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ CHECK-UP - ΜΕΛΕΤΗ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΜΥΩΠΙΑΣ ΜΕ EXCIMER LASER-ΦΛΟΥΟΡΟΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΦΩΤ. ΒΥΘΟΥ-ΥΠΕΡΧΟΙ-ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ-ΤΗΛΕΙΑΤΡΙΚΗ κ.λ.π.

Ωρες λειτουργίας γραμματείας 9.30-13.30 & 17.00-21.00

Αγ. Αλεξάνδρου 10 & Ιριδός 1 Παλαιό Φάληρο

☎ 98.81.800 - 98.83.702 fax: 98.15.605

ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777

ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΑΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

105 62 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030

ΙΣΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΑΥΦΑΛΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

μητροπουλος

οπτικά φακοί επαφής ...για να βλέπετε

συνταγές όλων των τμημάτων

Ι.Κ.Α. - Ο.Τ.Ε. - ΤΡΑΠΕΖΩΝ - Κ.Α.

κατάστημα 1ον Χαροκόπου 60 - Καλλιθέα

Τηλ. 95.88.744

κατ. 2ον Μαρκόπουλο Αττικής

τηλ. 0299 - 22442

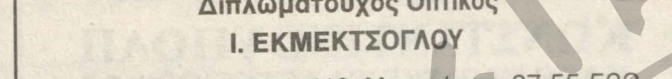
ΟΠΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

Διπλωματούχος Οπτικός

Ι. ΕΚΜΕΚΤΣΟΓΛΟΥ

Διευθ. Αγ. Δημητρίου 113, Μπραχάμι ☎ 97.55.532

ΒΙΟΚΕΡ

Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΗΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -

ΛΑΜΠΑΔ

πει κανείς;). Εμάς η αντίραση μάς ενοχλεί. Όπως είναι δικαιοσύνη του και η τουρκοκρατία. Είναι θέμα ιδεολογίας και ορθέως. Η ασυνέπεια ενοχλεί. Τι μπορεί να πει κανείς σε κάποιον που έχει ασυνγκράτητες επιθυμίες;
Καλή όρεξη!

Η Συνέλευση Πολιτών της Ευρώπης στο Ναύπλιο

Η οργάνωση "Συνέλευση Πολιτών Ευρώπης" (Helsinki Citizens Assembly) της οποίας ιδρυτής είναι ο Βάσλαβ Χάβελ και το παράρτημα Ελλάδος έχει ιδρύσει ο νυν Υπουργός Παιδείας Γεώργιος Παπανδρέου, πραγματοποιήσε το Σαββατοκύριακο 30-31 Μαρτίου μια συγκέντρωση στο Ναύπλιο. Προσκαλεσμένοι στη συνάντηση αυτή, διανοούμενοι από την Ελλάδα και την Τουρκία και θέμα συζήτησης "η Ελλάδα και η Τουρκία προς το 2000". Αναζητήθηκε μια νέα θεώρηση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, που δεν θα βασιζόταν σε ψυχροπολεμική λογική, αλλά στη σημαντική πραγματικότητα και τις αλληλ-οντικές προοπτικές, αλλά κυρίως στην προσπάθεια διαμόρφωσης της "πραγματικής εικόνας του άλλου".

Παρόντες δύο συνεργάτες της εφημερίδας μας. Ο ιστορικός Κώστας Σταματοπούλος και ο Ηρακλής Μήλας. Ακόμη ο καθ. της Παντείου Στέφανος Πεσματζόγλου, ο ιστορικός Κωστής Μοσκόφ, ο καθ. της Οξφόρδης Ευάγγελος Κωφός, ο δημοσιογράφος Στέλιος Μπερμπερίνης, η Χριστίνα Κουλούρη, η Πολ. Λαίμια, η Λεϊλά Ταβανόγλου, δημοσιογράφος και γραμματέας της Τουρκικής Ενώσης Συντακτών, ο καθ. του Παν/μίου Μαρμαρά Μετέ Τουντάι, ο Μουράτ και η Τατζίερ Μπελέ κ.α.

Το βράδυ της Κυριακής, στη δεξίωση που έγινε στο Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία παρέστησαν μεταξύ άλλων ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου και ο κ. Μιχάλης Παπακωνσταντίνου.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΑΔΩΝ

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου προσέφεραν:

Καίτη Πέσκου στη μνήμη των προσφώνων της νεκρών 10.000, ανώνυμος 10.000, οικ. Ανδρέα Κλημεντίδη στη μνήμη Αγ.αθ. Δηκταμπάνη 5.000, Σοφία Τσιπτή στη μνήμη Κων/νου Μπόνη 10.000.

Στη μνήμη Ελπίδας Ασλάνογλου: Ευθαλία Ιορδανίδου 5.000, Μαρτίνα Κοντοπούλου 10.000, Κίτσα Παγιώτη 10.000, Φρύνη Χρηστίδου 5.000, Κασσ. Σαμόγλου 5.000, οικ. Λαζ. Αδόσγλου 10.000, οικ. Καροκανίδη και Κων/νου Γρίβα 10.000, Σταύρος και Μαρία Βορτάζη 5.000.

Νικηφόρος Εμπορίδης στη μνήμη Δημ. Χαρισιάδη 5.000, οικ. Αθαν. Καραθανασίου στη μνήμη Αγ.αθ. Δηκταμπάνη 5.000, οικ. Ηλία Παυλόπουλου στη μνήμη Αικ. Παλαιπούλου 5.000.

Ολυμπία Παπαδοπούλου στη μνήμη των προσφώνων της νεκρών 10.000, στη μνήμη Αγ.αθ. Δηκταμπάνη 5.000 και στη μνήμη Ελπίδας Ασλάνογλου 5.000.

Αλέξ. Αποστόλου 10.000, Φωφώ Μιχαήλ στη μνήμη Αικ. Βαία 5.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί.

Σημ.: Η προγραμματισμένη εκδήλωση για Κύπρο και Ιεροσόλυμα ακυρώνεται, λόγω των τελευταίων γεγονότων στην περιοχή.

Το Δ.Σ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

Με τις πιο θερμές του ευχές για το Πάσχα, ο Σύλλογος Ζαππιδών, παρουσιάζει το πρόγραμμά του:

24.4.96: Τετάρτη και ώρα 13.00 - 17.00, το Γεύμα Αγ.αθ. της Σπύλως Ολυμπίου Διός.

10-16.5: Θα πραγματοποιηθεί η εκδρομή εξωτερικού στην Ουγγαρία, Σλοβακία, Τσεχία.

18.5.96: Σάββατο και ώρα 9.00, μονήμερη εκδρομή στο Γαλαξίδι και όσιο Λουκά. Επί τη ευκαιρία των 1050 ετών από της ιδρύσεως της Ιεράς Μονής του Οσίου Λουκά θα παρακολουθήσουμε τον πανηγυρικό Εσπερινό, χοροστατούντος του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Θα προηγηθεί φαγητό στο όμορφο Γαλαξίδι.

21.5.96: Τρίτη και ώρα 9.30, το καθιερωμένο μνημόσυνο εις μνήμην των κτητόρων της Σχολής Ευαγγέλου και Κωνσταντίνου Ζάππα στον Ι.Ν. του Αγ. Γεωργίου της Ριζαρείου. Ακολουθεί δεξίωση στο Σύλλογο.

11-4/6: Τετραήμερη εκδρομή Τήνο και Μύκονο. Αρχίζουμε με προσκύνημα και διανυκτέρευση στην Τήνο, συνεχίζουμε με δύο διανυκτερεύσεις στην Μύκονο. Πληροφορίες στην έδρα του Συλλόγου.

Επίσης προγραμματίζεται μονήμερη εκδρομή στην Επίδαυρο και παρακολούθηση παράστασης.

Ο Σύλλογος θα παραμείνει κλειστός τον Ιούλιο και τον Αύγουστο.

ΠΕΝΘΗ

ΝΙΚΟΣ ΡΑΦΑΗΛΙΔΗΣ

Λίγο πριν τα τελευταία Χριστούγεννα, η Χάλκη, το ιστορικό αυτό νησί της Πολιτικής Ρωμιοσύνης, έχασε ένα από τα λίγα γνήσια τέκνα που του έχουν απομείνει. Όπως μας πληροφορεί ο συγγραφέας Ακύλλος Μήλας, στον τόμο "Χάλκη" της τριτολογίας των Παιγνηπονήσεων (σελ. 274-275), η οικογένεια των Ραφαηλιδών είναι από τους παλαιότερους ψαράδες του νησιού. Ο παππός Νίκος Ραφαηλίδης, παλιός θαλασσινός, ήταν γνωστός ως ο Νίκος του Ιμπήση και ο πατέρας Ραφαήλ Ραφαηλίδης ως Ραφείος ο ψαφός.

Οι δυο γιοι του Ραφείου, Νίκος και Αγγελος, ακολούθησαν δρόμους διαφορετικούς. Ο φιλομαθής Αγγελος σπούδασε Φιλολογία και έγινε καθηγητής. Ενα διάστημα δίδαξε στο Ζωγράφειο και ο γράφων υπήρξε μαθητής του. Αργότερα πήγε στη Γερμανία, όπου έκανε τη διατριβή του και δίδαξε. Κάποια στιγμή, υπακούοντας στην πρόταση μένα του, χειροτονήθηκε και ακολούθησε το δρόμο της Εκκλησίας. Σήμερα ζει στη Λαμία, ως συνταξιούχος όπου συνεχίζει να μελετά και να γράφει προσπαθώντας να κοδέει την φιλοπάτρίδα του.

Ο εκλιπών Νίκος, ο μικρότερος γιος του Ραφείου, ακολούθησε στην αρχή το πατροπαράδοτο επάγγελμα.

Ήταν ένας ήσυχος άνθρωπος και έζησε όλη του τη ζωή στη Χάλκη. Αργότερα άνοιξε παντοπωλείο, όμως είχε αναταραχισμένο από καμιά εικοσαριά τούρκους μπακάληδες που άνοιξαν κατά καιρούς. Καθώς η πελατεία με το χρόνο άλλαξε, με τη μείωση του ρομικού και αύξηση του τουρκικού πληθυσμού του νησιού, ο αγώνας για την ζωή γινόταν ολόένα και δυσκολότερος. Ο θεοσεβούμενος όμως και τίμιος Νίκος, παρέμεινε στις επάλξεις ως ένας καλός οικονομικός. Με την εγκατάστασή του, μεγάλωσε και σπούδασε δυο παλληκάρια, εκ των οποίων ο ένας αποφοίτησε από την Ανωτάτη Βιομηχανική Πειραιώς και ο άλλος τελειώνει φέτος Αγγλικό Κολέγιο στην Αθήνα.

Ο Νίκος Ραφαηλίδης, μέχρι τέλους, φρόντιζε και περιποιούνταν το αγίασμα της Αγίας Παρασκευής της Χάλκης.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρά η πατρώα γη που τον σκεπάζει.

M.B.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΙΣΣΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

Είμαστε αποκλειστικοί αντιπρόσωποι στα τραπέζια που δεν φθάνουν και δεν λειάζονται. Τα γνωστά σε όλους DERTSIZ. Ποικιλία χρωμάτων, ροτόντες, τετράγωνα και μακρόστενα.

Τιμές καταπληκτικές.

Για να τα προμηθευτείτε: Τηλ: 72.10.834, 10 π.μ. - 2.00 μ.μ. 093 - 432.640 κ. Απο. Στέλλονται και με αντικαταβολή.

Επίσης ζητούνται ντίλερς για όλο το λεκανοπέδιο και την επαρχία.

ΦΙΛΙΑ Ε.Π.Ε.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Βασ. Σοφίας 73, 116.21 Αθήνα

Τηλ./Fax: (01) 72.10.834 Fax (01) 86.19.643

ΡΩΜΑΝΟΣΟΓΛΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

✓ ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

✓ ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

✓ ΠΑΤΑΡΙΑ.

✓ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΤΗΛ. 95.24.060

Camiceria LOUIS DARAUD

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Υποκατάστημα Βιοτεχνίας Υποκαμίων

Η άριστη ποιότητα σε άμεσο συνδυασμό με προσιτές τιμές. Υψηλά, Πιζάμες, Πλεκτά, Γραβάτες, Κάλτσες, Ζώνες. Με τα πιο σύγχρονα σχέδια που ικανοποιούν και τους πιο απαιτητικούς πελάτες.

«Ειδικό Τμήμα για επί μέτρου παραγγελίες και επιδιωξι-σες υποκαμίων. - Αλλαγή κολλάρων, μανστρών κ.τ.λ.»

ΤΡΙΤΩΝΟΣ 44 & ΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ

ΤΗΛ.: 98.15.415

Χειροτευκτα

Έπιπλα
Υφάσματα
Στρώματα
Διακοσμητικά
Φωτιστικά

Στέλλα Κουγιανού

Πλαστήρα 23 - 171 21 Ν. Σμύρνη

Τηλ./Fax: 9370441

ΑΛΚΕΟΣ TRAVEL & TOURISM

"ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ"

ΔΕΧΘΕΙΤΕ

ΤΟ ΜΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΥΝΗΣ ΣΕ ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΤΟΠΟ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΚΥΠΡΟ

ΧΑΡΙΣΤΕ

ΣΕ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΑΣ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΕΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΜΕ ΠΡΩΤΟΓΩΡΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΦΗΣΤΕ

ΤΟ ΑΛΚΕΟΣ TRAVEL ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΔΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΚΑΡΟΜΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤ'ΑΤΟΜΟ ΣΕ ΔΙΚΑΙΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

122.200 δρχ ΜΟΝΟ!

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 98 8 8 262, 98 46 852 ΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 5, 175 61 Π.ΦΑΛΗΡΟ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ 1914 - 1923

Πρωτεύουσα ενός σπαθιού κόσμου ή του ψυχωρράγματος των παλαιών Αυτοκρατοριών»

Εκότη, 1995

Τίτλος του πρωτοτύπου έργου στη γαλλική, τη μετάφραση του οποίου έχει αναλάβει και φέρει ως τίτλο ο Γιώργος Καλαμάνης, είναι «Capitale d'un monde bouleversé ou l'agonie des vieux empires».

Η υπόσταση του βιβλίου αυτού, που στην ελληνική του μορφή, έβη από τις σελίδες εξήχθη, με το Χρονολόγιο, τη Γεωγραφία και τα Βιογραφικά σημειώματα. Ξεπερνά τις διακο-σικές σελίδες, οφείλεται σε προσοχή συναφών κειμένων από ανθρώπων.

Συγκεκριμένα, ο Στέφανος Γεωργίου, καθηγητής παρισινού πανεπιστημίου, που σκάνει και τον περισσότερο μόχθο, γράφει τον πρόλογο και τα κεφάλαια είναι μέρος στη Μεσόγειο, "Η αφήγηση ενός λυτρωτή" και "Ναυαγοί και Παλαιότουρκοι στο καταγιάδι".

Ο ίδιος συμπληρώνει δυο ακόμη κεφάλαια, το ένα σε συνεργασία με την Ελένη Γερασιμού, με απο-σπασματικό επίλογον έργων, που έχουν σχέση με την παραπ-νο χρονική περίοδο, όπως: Γ. Βασιλάκης "Λεωνής" και "Ευρή-της Πενταζήλης", Στέφ. Παπαδό-πουλος "Ανιμνήσεις από την Κων-σταντινούπολη", Κτερίνα Ασκαρί-δου, Μηνά Αυθενόπουλου, Σοφία Αρά, Ραφί Χαλίτ Κάρσι, Νικητέ Εντίπ (και όχι Εντίμ), John Dos Passos, Γκούμπελ, Ιωάννη Καραοσμάνογλου, Nevil Henderson κ.α.

Ο Σοφία Αρά, καθηγήτρια της Γαλλικής επιστημών στην Ελλάδα γράφει το κεφάλαιο "Ο ελληνισμός των Οθωμανών". Η Νόρα Σενί, υπηφύτρια σε παρισινό πανεπιστήμιο γράφει το κεφάλαιο για την εβραϊκή κοινότητα της Πόλης με τίτλο "Οι εβραίοι στα χρόνια της Πόλης".

Ο Πάπ Ντουμόντ, καθηγητής του Παν/μίου του Στρασβούργου, γράφει για τους Λευκορώσους, που μετά την κατάρρευση του παλαιού καθεστώτος κατέφυγαν στην Πόλη πρόσφυγες, με τίτλο "Οι λευκοί χρόνια".

Ο Ιλντ Σντάνεβιτς, ποιη-τής και συγγραφέας γράφει το κεφάλαιο "Τέσσερα οράματα της Ρωσικής ρουτομισμού".

Η γνη γέννη από τα περιεχόμενα του βιβλίου.

Στην πόλη του ενός εκα-τομμυρίου κατοίκων - η οποία είχε ήδη επτακόσιες χιλιάδες κατοί-κους στα μέσα του 19ου αιώνα- μόνο οι μισοί είναι μουσουλμά-νι, (σ.13).

Ο Νικόλαος Β' της Ρωσίας αντα-ντιπύεται με το Φερδινάνδο της Βουλγαρίας και τον Κωνσταντί-νο της Ελλάδας μια και όλοι ονει-ρεύονται να στεφθούν στην Αγία Σοφία Αυτοκράτορες της Νέας Ρωσίας. (σ.16).

Η Ρωσία επιτυγχάνει να περιέ-κλεισται στην Ελλάδα και απο-σπεί την τυπική υπόχρεση κατο-χής της Κωνσταντινούπολης και της Στενιάς στο τέλος του πολέ-μου.

Η παραμονή της συμμαχικής προέλασης στη χερσόνησο της Κωνσταντινούπολης, ο Τάλτ πασάς, ο οποίος είναι ο γιος του παλαιού σουλτάνου των Εσωτερικών, υπο-γράφει το διάταγμα εξορίας των Αρμενίων. Ο χριστιανικός πλη-θυσμός της πρωτεύουσας κρύβ-εται όλο και περισσότερο, καθώς φτάνουν από παντού τα φοβερά νέα για σφαγές και διώξεις, ενώ ο μουσουλμανικός πληθυσμός υποδέχεται καθημερινά τους πλη-γμένους και τα νέα των θανά-των". (σ.18).

"25 Απριλίου 1915. Οι μουσουλμά-νοι στρατιώτες του γαλλικού εκστρατευτικού σώματος λιποτά-κτησαν, για να ενωθούν με τα τουρκικά στρατεύματα. Ο Τάλτ, ο δυνατός άντρας της Κυβέρ-νησης, δε διατάζει να δηλώσει στον "ειδικό απεσταλμένο" των Times ότι τα Δαρδανέλλια είναι πλέον σε θέση να αντισταθούν για πάντα στο γαλλοαγγλικό στόλο". (σ.67).

"Η εκστρατεία των Δαρδανέλλων διήρκεσε οχτώ μήνες και δεκα-τέσσερις ημέρες. Οι Τούρκοι έχ-σαν περίπου 250.000 από τους 700.000 άντρες που χρησιμοποιή-σαν. Πάνω από 200.000 Βρετανοί και περίπου 50.000 Γάλλοι έπε-σαν στη μάχη ή εξεφάνιστηκαν". (σ.73).

"Οι όροι της ειρήνης που ανακοι-νώθηκαν στους οθωμανούς εκπροσώπους στις 11 Μαΐου (1920) στο Παρίσι, παραχωρούσε (sic.) την Ανατολική Θράκη, μέχρι τις πύλες της Ισταμπούλ (sic.), και την περιοχή της Σμύρνης στους Ελληνες. Τα Στενά και οι ακτές του Μαρμαρά αποστρατι-ωτικοποιούνταν..." (σ.110).

"Στην οδό των Τραπεζών κυμάτι-ζαν σε διάφορα μέρη σημαίες αγγλικές και γαλλικές. Όσο ανέ-βαινε το τραμ, τόσο αυξανόταν ο αριθμός των σημαιών που κυμάτι-ζαν χαρούμενα. Σχεδόν κάθε παράθυρο είχε τη σημαία του, αγγλική, γαλλική, ιταλική, ελληνι-κή". (σ.131).

"Μια μέρα συνέβη ένα παράξενο γεγονός. Μια κίνηση πανικού ξεκίνησε από τις άκρες της Ιστα-μπούλ και άρχισε να φωνάζει "Ερχονται!", έτρεχαν αουσανόθη-τα από την Πλατεία Βαγιαζίτ, μέσα από ένα μεγάλο παζάρι, την καπιχόρα του Μαχμούτ πασά και τη λεωφόρο του Γαλατά, προς τη γέφυρα του Γαλατά, και από εκεί στο Πέραν. Όλος ο κόσμος καταλήφθηκε από έναν ανεξήγη-το φόβο που προκάλεσαν αυτές οι λέξεις και εγκατέλειψε τα πάντα, οι εργάτες τη δουλειά τους, οι μαγαζάτορες τα μαγαζιά τους, οι πλανόδιοι πωλητές τους πάγκους τους και έφευγαν πανι-κόβητα... Οι Τούρκοι έφευγαν φωνάζοντας "Φτάνουν!" και οι Ελληνες φωνάζοντας "Ερχεται!". (σ.139).

Οι δυο τελευταίες περικοπές είναι από το έργο του Σουάτ Αρά: "Αναμνήσεις ενός μαθητή του Γαλατά Σαρά". Σμύρνη 1959.

Σας έδωσα λίγη γεύση από ένα βιβλίο πλούσιο σε ταξιδιωτικές εντυπώσεις, αφηγήσεις, περιγρα-φές τόπων και καταστάσεων, κοι-νωτική ζωή, οικονομική κατάσταση, ιστορικό υλικό, πολιτικό παρασκήνιο και πολιτικά δράμα-τα, καθώς και πολεμικά γεγονότα και που όλων αυτών οι συνέπειες δεν έπαψαν ως τα σήμερα να αναταράζουν τη ζωή μας.

Γιώργος Μανουσάκης

«ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΣΚΙΕΣ»

Αστρολάβος/Ευθύνη 1995

Ο κ. Μανουσάκης, με μια σχε-δόν τριακονταετή θητεία στην ποίηση, μας δίνει την έκρη συλλο-γή του.

Και είναι μια συλλογή -οσμή θανάτου εις θάνατον- από την οποία ούτε μια χαραμάδα δεν επιτρέπει την εκτίναξη μιας αίσθησης αγτίδας, στην οποία δε διαφαίνεται ούτε ένα απογειωτι-κό βήμα και κανένας ηρωισμός.

Αντίθετα η ροϊκότητα, η φθορά, η παραμόρφωση ανθρώπων, πραγμάτων, ζωής, η μοναξιά κι ο ψεύσιος των αισθημάτων, ο σαρ-κασμός, ενεδρεύουν και είναι σαν όλη η διαδικασία της αλλοίωσης να συμβαίνει ερήμην μας.

Οι άνθρωποι που τις κράτες φτενές, όσο το τζάμι που τις κράτες. Φασματικά όντα.

(σ.15)

Καθένας κι ένα όνομα, μια ιστορία που σκόρπισε ο άνεμος του χρόνου.

(σ.17)

Και το κουρελιασμένο κουρτινάκι σαλεύει αργά απ' τα ρεύματα που νέμονται το έρημο σπίτι.

(σ.39)

των τοίχων οι ραγισμένες διακλαδίζονταν στο πρόσωπό της, τα βρύα είχαν απλωθεί στα χέρια της.

(σ.40)

Εδώ κανένας χτίζεται πριν να πεθάνει.

(σ.44)

Στίχοι προσεγγισμένοι, δουλε-μένοι, αλλά τίποτε το καινούργιο. Ενα τετράστιχο του Καρυωτάκη ή ένα Σεφερικό απόσπασμα δεν αφήνει άλλα περιθώρια στην απαισιοδοξία. Διο Σαχτούρειες εικόνες όμως θεωρώ αναγκαίο να τις προσφέρω στους αναγνώστες της "Ε".

Η πολιτεία θυμάται τον κεραυνό που την έκαψε. Γνωρίζει μόνο τους τυφλούς και τους σκακιάδες εκείνους με το σαλμένο λογικό και τα τρομαγμένα κοπάδια των καταφυγίων.

Πρέπει να προχωρήσει πέρα απ' τις γκριμάτσες του τρελού με τα δεμένα χέρια και τ' αλονιχπο βογκητό του μονοπόδαρου.

Προχώρησε όμως;

Οι εκδόσεις Αστρολάβος/Ευθύ-νη είναι πολύ προσεγγισμένες. Γι αυτό θα μου επιτρέψουν δυο λαθάκια που παρεσιόφεραν να τα υποδείξω. "Καμμένος" (σ.11 και 30) και "σπύλωσε τα μάτια" (σ.19) Τα σωστά είναι "καμμένος" και "σπύλωσε τα μάτια".

Νατάσας Φραντζεσκάκη «ΓΗΙΝΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ»

Οδός Πανός 1995

Η Νατάσα Φραντζεσκάκη διαθε-τόντας ονειρική ρεμβή, φαντασία και όνειρο, κινείται σ' ένα κόσμο με μονοπάτια, στενούς ή χωματέ-νους ή ξεχασμένους δρόμους, κ.α. Χωρεάνθη, Χ. Τσιρκιτάκη Καταμάκη, Ε. Γαζή και Α. Κόκκι-νου.

«ΟΔΟΣ ΠΑΝΟΣ» αρ.85 Μάρτ - Απρ. '96 Περιεχόμενα: Γ. Γρανή "Ομιλία κατά την απονομή του Βραβείου Καβαφί", J. Chanéy "Εκεί που πολέμησε ο Τσε", Γ. Χρονά "Με τον Αλέξανδρο Αση-νίτη", Γ. Ζωτάλη "Ποιητικόφάρμα-κο", Β. Κοντοπούλου "Εδώ Βερο-λίνο", Κ. Βαγιανού "Η πόλις Farah 85", Κ. Δέφνερ - Καλή "Η μοσικήτητα στον Καβαφί", R. J. Burbridge "Ο David Bowie είχε κάποτε τραγουδήσει ένα τραγου-δί που λεγόταν Changes" (=μετα-μορφώσεις), Σ. Ιωσήφ "Το Διε-κνές Θεοτιβάλ Κίνημα/φου", Ε. Παππά "Καπούτ", Ζ. Ζενέ "Με όλο μου το μίσος", Γ. Χρονά "Δευτε-ρά", Ποίηση, Βιβλιοκριτική κ.α.

«ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ» αρ.195 Ιαν. - Φεβρ. '96 Περιεχόμενα Στ. Αρτεμιάκη "Μορφές και ιδέες", Α. Κελεσιδίου "Φιλοσοφικές Υποθέ-σεις Π. Κανελλοπούλου", Δ. Κωστι-μύθο;

Πριν γεννηθώ υπήρχαν τα πράγματα και τα ίχνη στ' αντικείμενα ανυπαρξίας με την προκαθορισμένη

(εικόνα)

η ομίχλη της αγνότητας στους καθρέφτες. Ο εγκλεισμός και η έλλειψη φυσι-κής ζωής, έχουν τους πειρα-σμούς τους. Στη λέξη "αργά" δια-πιστώνω τη φρίκη του τρόμου και παράλληλα την ηδονή αυτής της προσμονής!

Όταν γυρίσω σπίτι, θα κλείσω τα παράθυρα, τ' απολυθωμένα πρόσωπα στο γυαλί θα με κοιτάζουν, θ' αναπνέω με φυτά εσωτερικού χώρου, ενώ θα γλιστρώ αργά στο αντίπαλο δέος. Κάτω εκεί στο χωματόδρομο.

Ο κόσμος της δεν ακουμπά σε στέρεα εδάφη. Μπορεί να είναι αυτό, μπορεί να είναι εκείνο, μπο-ρεί να είναι και το άλλο. Η ιδέα της διχοτομείται ή τριχοτομείται. Βλέπει τον εαυτό της να εκτείνε-ται από το παρόν στο παρελθόν και να μετακινείται στο μέλλον.

Οι εικόνες της συμφύρονται όπως στο όνειρο. Τα υπερρεαλι-στικά στοιχεία πηγαινούν την ποι-ήση της πέρα από τα πράγματα. Στήνει σκηνοθεσίες, έχει συλλή-ψεις πρωτότυπες, δημιουργεί αόρο στίχο.

Μια ζωή καρφώνω στον αγέρα έναν παλιό άνθρωπο.

Και μια ζωή αντέχει λυγισμένος.

Στο φως των διαφημιστικών μηνυμάτων προβαίνω να δω χαμηλούς στραπύες να σκοτώνουν

Μια Κυπριακή ταινία: «Κύπρος, αγάπη μας»

Δύο Κύπριοι, ο ένας ελληνικής κι ο άλλος τουρκικής καταγωγής, ένωσαν τις γνώσεις και τις προσπάθειές τους για να φτιάξουν μια ταινία - ντοκουμέντο που αναφέρεται στο τραγικό πρόβλημα της Κύπρου.

Ο Πανίκκος Χρυσάνθου, από τον νότιο τομέα, όπου τώρα κατοικούν οι ελληνοκύπριοι, κατάγεται από το βορρά. Αντίθετα, ο Νιγιαζί Κιζιλγιουρεκ, που τώρα είναι υποχρεωμένος να ζει στο βορρά όπου και όλοι οι τουρκοκύπριοι, κατάγεται από το νότο. Ξερριζωμένοι δηλαδή κι οι δυο τους και μακριά από τον τόπο που γεννήθηκαν. Ίσως γι αυτό κι οι δυο τους, πικραμένοι και ευαίσθητοι. Διακατέχονται από την ίδια αγάπη για την κοινή τους πατρίδα. Λένε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη. Δεν ωραιοποιούν τίποτα, δεν αποκρύπτουν τίποτα. Δεν προσπαθούν να ρίξουν το σφάλμα στην άλλη πλευρά. Αντίθετα, ο Νιγιαζί είναι πιο αυστηρός με τους δικούς του, όπως ακριβώς και ο Πανίκκος.

Οπου προβλήθηκε, η ταινία εντυπωσίασε και προβληματίσε. Γράφει σχετικά ο **Klaus Hillenbrand** στην εφημερίδα "Tageszeitung" μετά την προβολή από το ZDF:

... "Δεν χρειάζονται ηθοποιοί. Τα πρόσωπα της ταινίας είναι Κύπριοι. Αφηγούνται ιστορίες από τον πόλεμο, τον εμφύλιο πόλεμο, από φόνους, βιασμούς, εκδιωγμούς, λεηλασίες. Κι όμως συγχωρούν.

Ούτε τα παρασκήνια είναι αναγκαία. Σαν κατάλληλο σκηνικό προσφέρονται τα μισοχαλασμένα ερείπια των χωριών - φαντασμάτων και των εγκαταλελειμμένων σπιτιών κατά μήκος της ελεγχόμενης από τα Η.Ε. νεκρής ζώνης στη μοιρασμένη Λευκωσία. Καταθλιπτικά όμορφες εικόνες σε μεγάλα πλάνα. Τα ερείπια ντοκουμέντάρουν την ιστορία του εθνικισμού, οι αυτόπτες μάρτυρες την αφηγούνται."

Και καταλήγει ο **Hillenbrand**:

... "Είμαστε όλοι ένοχοι", να το μήνυμα της ταινίας. Δεν είναι μια καινούργια γνώση, θα σκεφθεί κάποιος. Κι όμως για μια χώρα σαν την Κύπρο όπου ο εθνικισμός είναι και σήμερα κεντρικό συστατικό στοιχείο της κουλτούρας της, αυτό αποτελεί μια επαναστατική κατάθεση. Ο, τι περνά καθημερινά μπροστά από τα μάτια μας, και μάλιστα ανώνυμα στη Βοσνία, σ' αυτή την ταινία τα βλέπουμε σαν αποτέλε-

σμα της "εθνικής εκκαθάρισης". Κατεστραμμένα χωριά, κατεστραμμένοι άνθρωποι. Και παρ' όλ' αυτά ελπίδα.

Η δε **Sandra Dirlack**, στην εφημερίδα "Süddeutsche Zeitung", τελειώνει το δικό της κριτικό σημείωμα ως εξής:

Για 116 λεπτά οδηγούν οι δυο φίλοι τους θεατές δια μέσου της χώρας τους. Τους δείχνουν την "Πράσινη Γραμμή", τα "συνορα που διαπερνούν την πρωτεύουσα Λευκωσία και αφυπνίζουν μνήμες γύρω από το τείχος του βερολίνου. Μας συστήνουν τους πιο διαφορετικούς ανθρώπους, που η προσωπική τους ιστορία είναι σε τελευταία ανάλυση ένα κομμάτι της Κυπριακής ιστορίας. Είναι κυρίως απλοί άνθρωποι, "είναι όπως πάντα", όπως λέει ο Πανίκκος, "τα θύματα". Ναι, όλους - την ταβερνιάρισα Φατμά, το βοσκό Χασάν, τον έμπορο Μάριο και πολλούς άλλους - τους συνδέει η κοινή επιθυμία, να μπορέσουν ξανά να ζήσουν μια κανονική, ειρηνική ζωή.

Το να γυρίσεις μια τέτοια ταινία, σε μια χώρα που βρίσκεται σε κατάσταση εχθρότητας, προσκρούει ασφαλώς σε ορισμένες δυσκολίες - κι έτσι έγινε και με τους δημιουργούς του έργου. «Και οι δυο πλευρές έχουν αναπτύξει τη δική τους εκδοχή όσον αφορά το γράψιμο της ιστορίας, με αποτέλεσμα να θεωρούν την εκδοχή του αντιπάλου σαν "εχθρική προπαγάνδα". Μια ταινία, όπως η δική μας, η οποία δείχνει σεβασμό στον πόνο του "εχθρού", η οποία αναγνωρίζει ότι κι η άλλη πλευρά μπορεί να έχει δίκιο, έρχεται αυτόματα σε αντίθεση με μια τέτοια πολιτική, και πιθανόν να θεωρηθεί σαν προδοσία», εξηγεί ο Πανίκκος.

Ο γράφων ήταν από τους λίγους που είχε την ευτυχία να παρακολουθήσει την ειδική προβολή που έγινε σε ξενοδοχείο της Πλάκας και παρουσίασε ο κ. Νίκος Δήμου. Το ολιγόριθμο -δυστυχώς- αλλά αποτελούμενο από προβληματιζόμενους ανθρώπους κοινό, έφυγε έντονα εντυπωσιασμένο συγχάριοντας τους δημιουργούς.

Η "Ε" συγχαίρει με τη σειρά της Πανίκο και Νιγιαζί και εύχεται να δουν την ταινία, όσο το δυνατόν περισσότεροι Έλληνες και Τούρκοι κυρίως. Ίσως τότε τα πράγματα να γίνουν πιο απλά κι' ανθρώπινα.

M.B.

ΑΝΙΕΡΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Είναι λυπηρό, μεταξύ αυτών που ενορχηστρώμενα επιτίθενται κατά του Οικουμενικού Θρόνου της Ορθοδοξίας ασκώντας δήθεν κριτική, να συγκαταλέγονται και συμπολίτες μας. Ο λόγος για τον εκδότη του εντύπου "Κωνσταντινούπολις" Ανδρέα Λαμπίκη, ο οποίος διαβλέπει "κακούς συμβούλους και συνεργάτες στο περιβάλλον του Οικουμενικού Πατριάρχη", επιτιθέμενος ουσιαστικά στην ίδια την κορυφή της Ορθοδοξίας. (Τεύχος Μαρτίου '96 του εντύπου του, σελ. 1η και 7η).

Φυσικά, είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ η εμπάθεια που χαρακτηρίζει τον εν λόγω κύριο όταν επιτίθεται στο Φανάρι. Οι επιθέσεις του στον αείμνηστο Πατριάρχη Αθηνάγορα, ξεπερνούσαν κάθε όριο ευπρέπειας. Αλλά και οι Συνοδικοί και μη Αρχιερείς του Πατριαρχείου, κατά καιρούς έπρεσαν θύματα της συκοφαντίας του. (Μοναδική εξαίρεση ο Επίσκοπος Δαφνουσίας Γρηγόριος με τον οποίο ήταν "κολλητός").

Όταν ο αείμνηστος Μητροπολίτης Περγάμου

Αδαμάντιος, μη αντέχοντας άλλο στις χυδαίες ύβρεις και τις συκοφαντίες τον κατεμήνυσε, ο Λαμπίκης παρουσιάστηκε στο δικαστήριο συνοδευόμενος από τον τούρκο δικηγόρο του, δίχως όμως να πετύχει την απαλλαγή του. Στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση ο Λαμπίκης γλύτωσε την καταδίκη μόνο όταν δήλωσε μετάνοια και ζήτησε τη συγγνώμη του Αγίου Περγάμου, ο οποίος με την μεγαλοφυχία που τον χαρακτήριζε έδωσε τόπο στην οργή.

Αηδία είχε προκαλέσει

επίσης σε κλήρο και λαό, η προσπάθεια σπίλωσης εξι συνοδικών ιεραρχών τους οποίους τόλμησε να χαρακτηρίσει, άκουσον - άκουσον, παπασευθυμικούς.

Ίσως όλα αυτά να μην είναι άσχετα με το ότι ο Ανδρέας Λαμπίκης ουδέποτε πήρε ελληνική παιδεία, καθώς δεν πήγε σε ελληνικό σχολείο αλλά σε Ουνίτικο.

Μήπως τον επηρεάζει ακόμη η κατήχηση των Ουνιτών που πήρε όταν σε ηλικία 17 και 18 ετών φοιτούσε στην 5η και 6η δημοτικού, όταν οι συνομηλικοί του τελείωναν το λύκειο;

Ο ΟΙΚΟΣ
ΧΑΡΗΣ
Είδη γάμου και βαφτίσεως
εύχεται στους φίλους και πελάτες
ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 31 & ΑΜΕΡΙΚΗΣ * 1ος όροφος
ΤΗΛ. 36.36.302 - 36.11.967

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

Δο Απολογιτής του τουρκικού στρατού προσπάθησε να γίνει ο Ραούφ Ντενκτάς, με την προσπάθειά του να μετατοπίσει την ευθύνη της εξαφάνισης των αγνοουμένων στους άτακτους τσέτες τουρκοκυπρίους "ομολογώντας" ότι εσφαλσαν από αυτούς.

Εδώ και αρκετά χρόνια Τούρκοι και Τουρκοκύπριοι, αλλά και τα ανά τον κόσμο φερέφωνά τους, προσπαθούν να πείσουν την διεθνή κοινή γνώμη ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι πλέον νεκροί. Η εκδοχή αυτή, παρ' όλον ότι επιρρίπτει σε κάποιους την κατηγορία του εγκληματία πολέμου, την προτιμά η Τουρκία καθ' ότι υπάρχουν οι εθελοντές που αναλαμβάνοντας οι ίδιοι την ευθύνη (δηλώσεις Ντενκτάς) θα την απαλλάξουν. Από την άλλη πλευρά όμως, θα της δώσει το δικαίωμα να αρνηθεί τη συνεργασία με την "Ειδική Επιτροπή Ερευνών" και να ζητήσει την κατάργησή της. Μιας επιτροπής που φαίνεται ότι, εν γνώσει ή εν αγνοία της, έφθασε πολύ κοντά σε κάποιες αλήθειες (δεν είναι απαραίτητο, όλες αυτές να έχουν σχέση με το κυπριακό) των οποίων η αποκάλυψη θα αφήσει σε πάρα πολύ δύσκολη θέση κάποιους ισχυρούς άνδρες στην Τουρκία.

Ας σταματήσει λοιπόν ο μύθος "δεν υπάρχουν πλέον αγνοούμενοι" και ας συνέλθουν όσοι υπηρετούν αυτό το σχέδιο της Αγκυρας. Αν μη τι άλλο, κιν-

Δο Μαθήματα δημοσιογραφικής δεοντολογίας έδωσε προς πάσα κατεύθυνση ο τούρκος συνάδελφος Μεχμέτ Αλί Μπράντ, στο θέμα της συνέντευξης που πήρε από τον Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας. Όταν πολιτικοί του αντίπαλοι δεν δίστασαν να κατηγορήσουν τον κ. Πάγκαλο για... ενδοτισμό, (παλιά και ανίατη ασθένεια της ελληνικής πολιτικής ζωής) βγήκε ευθαρσώς και κατέθεσε την αλήθεια, λέγοντας πως ουδέποτε ο Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών μίλησε για αποπλησμό των νησιών του Αιγαίου, αλλά είπε πως, εάν και εφ' όσον η Τουρκία

α) αποταθεί για τα Ιμια μονομερώς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, β) οι δύο χώρες από κοινού αποταθούν στο ίδιο δικαστήριο για το θέμα της υφαλοκρηπίδας,

γ) η Τουρκία απομακρύνει τη Στρατιά Αιγαίου, θα μπορούσε και η Ελλάδα "να μειώσει της πλησίον της Τουρκίας δυνάμεις της".

Ο τούρκος δημοσιογράφος, σεβόμενος τους κανόνες του παιχνιδιού, δεν πέρασε τον συνεντευξιαζόμενο να διευκρινίσει τι ακριβώς εννοεί. Αντίθετα, οι καθημάς πολιτικάντηδες αλλά και κάποιοι στρατευμένοι δημοσιογράφοι, δεν δίστασαν να το "απαιτήσουν" μη λογαριάζοντας ότι η όποια διευκρίνιση θα ήταν αντίθετη με το

Δο Σιγά σιγά φαίνεται να συνειδητοποιεί η Τουρκία, ότι και γι αυτήν εξ' Ανατολών πηγάει ο κίνδυνος.

Στοιχεία που προέκυψαν από συλλήψεις φυσικών αυτουργών κάποιων πολιτικών δολοφονιών, στρέφουν τα βλέμματα προς την Περσία, η οποία και διαχρονικά δεν θεωρείται η καλύτερη φίλη της Τουρκίας.

Υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις πως ο προοδευτικός δημοσιογράφος Τουράν Ντουρουνλού και ακόμη ο Ουγούρ Μουμιζού, οι καθ. Μουαμμέτ Ακσού και Μπαχρίε Ούτσουκ, έπρεσαν από το δολοφονικό χέρι οργάνων, το οποίο υπάκουε σε εκ Τεχεράνης κελεύσματα. Τα ίδια ισχύουν και για την απόπειρα που έγινε εναντίον του Εβραϊκής καταγωγής μεγαλοεπιχειρηματία Ζακ Καρχί, αλλά και για την βομβιστική επίθεση εναντίον του τάφου, του ιδρυτή της εφημερίδας Χουρριέτ, Σεντάτ Σιμαβί.

Ακόμη και οι αγωνιστές του διαβόητου Ρ.Κ.Κ. του γνωστού ΑΠΟ (Οτζαλαν) φαίνεται να εκπαιδεύονται σε μεγάλο βαθμό στο Ιράν. (Και όχι φυσικά στο... Λαύριο).

Ο βαθμός διείσδυσης των περσικών μυστικών υπηρεσιών στην Τουρκία, έχει κάνει πάρα πολλούς στην Αγκυρα να χάνουν τον ύπνο τους.

Δο Είναι γνωστό, πως η δύναμη αμέσου ενεργείας "Σφύρα" που υπάγεται άμεσα στο "Πεντάγωνο", εδρεύει εδώ και 5 χρόνια στην Τουρκία. Το γεγονός αυτό, προσδίδει μια επί πλέον αξία στη στρατηγική σημασία που παρουσιάζει η γεωγραφική μας χώρα στα μάτια της Ουάσιγκτον. Υπό το βάρος της ύπαρξης της δυνάμεως αυτής, δρομολογούνται κάποιες εξελίξεις στο Βόρειο Ιράκ, οι οποίες πολλές φορές δεν χαροποιούν ιδιαίτερα την Αγκυρα. Είτοι, οι φωνές που θέλουν την άμεση απομάκρυνσή της, ολοένα και πληθαίνουν μέσα στην Τουρκία. Μια από αυτές και η φωνή του Ετζεβίτ, ο οποίος σπρώχνει την κυβέρνηση, αλλά που εδώ και αρκετό καιρό έχει δηλώσει πως δεν πρέπει να παραταθεί άλλο η παραμονή της. Είτοι η Ουάσιγκτον, έθεσε σε εφαρμογή το σενάριο υπαγωγής της στο ΝΑΤΟ, ώστε να μην υπάρχει ανάγκη συνεχούς ανανέωσης της παραμονής της στην Τουρκία. "Αγκάθι" στο σημείο αυτό η Ελλάδα, η οποία στην περίπτωση υπαγωγής της "Σφύρας" στην Βορειοατλαντική συμμαχία, αποκτά δικαίωμα λόγου επί αυτής.

Μπροστά σ' αυτό τον "κίνδυνο", τελικά και ο Ετζεβίτ εκάμφθη, αλλά και η Αγκυρα με την Ουάσιγκτον, βρήκαν τη "χρυσή τομή" για να συμφωνήσουν. Το θέμα, που έχει αρκετά βαρύνουσα σημασία για τις πολιτικοστρατηγικές εξελίξεις στην περιοχή, είναι μάλλον άγνωστο στους πολίτες της χώρας μας και η "Ε" θα προσπαθήσει να το παρουσιάσει στους αναγνώστες της.